

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
โทร 0-4412-4622

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
เรื่อง ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ
(พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอ และตำบล พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ปรับปรุงเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) เป็นเค้าโครงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) นั้น

เพื่อให้เกิดการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนา และประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่กับทุกภาคส่วน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้ทบทวนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 เพื่อนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด มาจัดทำเป็นกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด โดยดำเนินการตามแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 สำหรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นแนวทางการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2568

(นางสาวสุวิวรรณ นาคาศัย)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

คำนำ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้ทบทวนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 เพื่อนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด มาจัดทำเป็นกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น และสำหรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น และเกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ

(นางสาวสุรีวรรณ นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

อนุมัติ วันที่ 30 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2568

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ
(พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

หลักการ

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 และหนังสือจังหวัดชัยภูมิ ด่วนที่สุด ที่ ชย 0023.3/ว 802 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ปรับปรุงเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.2566-2570) เป็นประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2566-2570) นั้น

เหตุผล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงทบทวนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 เพื่อนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด มาจัดทำเป็นกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น แบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น และสำหรับให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น และเกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ

(นางสาวสุวิวรรณ นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

อนุมัติ วันที่ 30 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2568

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)	
1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น	1
1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป	1
1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น	2
1.2.1 เชิงปริมาณ	2
1.2.2 เชิงคุณภาพ	3
2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน	4
2.1 ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ	4
2.2 ผลกระทบ	5
3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	5
3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา	5
3.2 ปัญหาและอุปสรรค	6
3.3 แนวทางการแก้ไข	7
ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี (พ.ศ. 2568-2570)	
1. วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ	8
2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ	8
3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)	10
4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	25
5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	29
6. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค	45
7. ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	58
8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น	73
ส่วนที่ 3 การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) (ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570)	
1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	94
2. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น	97
3. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	98
4. ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	108

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในระดับจังหวัดชัยภูมิ

(พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

ส่วนที่ 1

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

จังหวัดชัยภูมิมีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการ 3 ส่วน ได้แก่

- 1) ราชการบริหารส่วนกลาง มีส่วนราชการส่วนกลางตั้งหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัด จำนวน 46 หน่วยงาน
- 2) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีส่วนราชการส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด จำนวน 35 หน่วยงาน แบ่งการปกครองออกเป็น 16 อำเภอ 124 ตำบล 1,620 หมู่บ้าน 27 ชุมชน
- 3) องค์กรปกครองท้องถิ่น จำนวน 143 แห่ง ประกอบด้วย
 - 3.1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
 - 3.2) เทศบาล 36 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมือง 1 แห่ง และ เทศบาลตำบล 35 แห่ง
 - 3.3) องค์การบริหารส่วนตำบล 106 แห่ง

ประชากรและโครงสร้างประชากร

ข้อมูลประชากรของสำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กระทรวงมหาดไทย ณ เดือน พฤษภาคม 2568 จังหวัดชัยภูมิ มีประชากรทั้งสิ้น 1,103,846 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 426,208 หลังคาเรือน และความหนาแน่นของประชากร โดยเฉลี่ยทั้งจังหวัด 86.39 คน ต่อตารางกิโลเมตร

จำนวนประชากร จำแนกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะทาง (กม.)	จำนวน			ประชากร (คน)		
				หมู่บ้าน	ตำบล	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1	เมืองชัยภูมิ	1,169.898	1	227	19	84,235	86,438	92,426	178,864
2	บ้านเขว้า	544.315	13	88	6	18,985	24,105	25,054	49,159
3	คอนสวรรค์	468.147	38	103	9	20,698	25,029	25,858	50,887
4	เกษตรสมบูรณ์	1,418.967	102	144	11	35,031	54,599	55,437	110,036
5	หนองบัวแดง	2,215.459	49	130	8	36,184	50,531	50,640	101,171
6	จัตุรัส	647.031	38	119	9	29,182	34,871	37,338	72,209
7	บำเหน็จณรงค์	560.300	58	95	7	19,769	25,105	26,195	51,300
8	หนองบัวระเหว	841.782	33	58	5	15,006	19,055	19,111	38,166
9	เทพสถิต	875.604	105	92	5	27,620	34,657	34,102	68,759
10	ภูเขียว	801.757	78	155	11	41,881	57,786	60,276	118,062
11	บ้านแท่น	308.707	92	66	5	13,880	21,751	22,281	44,032
12	แก้งคร้อ	582.196	45	126	10	34,778	44,728	45,984	90,712

13	คอนสาร	966.665	125	85	8	21,053	29,352	30,046	59,398
14	ภักดีชุมพล	900.456	85	47	4	12,911	15,195	15,062	30,257
15	เนินสง่า	222.003	30	48	4	8,923	12,477	12,870	25,347
16	ซับใหญ่	225.000	55	37	3	6,070	7,824	7,663	15,487
รวม		12,778.287	-	1,620	124	426,206	543,503	560,343	1,103,846

หมายเหตุ : กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดชัยภูมิ แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2566 - 2570 ณ เดือนพฤษภาคม 2568

การพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร และปศุสัตว์
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

1.2.1 เชงปริมาณ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ผลการดำเนินงาน ปี พ.ศ. 2561-2565		
	จำนวน (โครงการ)	งบประมาณ (บาท)	คิดเป็นร้อยละ
1. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	23,611	21,316,149,647.46	11.93
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	42,325	16,283,859,474.00	21.38
3. การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร	4,018	3,001,713,250.00	2.03
4. การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว	1,880	1,256,000,975.60	0.95
5. การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า	1,668	536,279,516.00	0.84
6. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและ การเชื่อมโยงประเทศในประชาคมอาเซียน	95,224	301,998,264,386.71	48.10

7. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน	13,010	8,555,967,834.79	6.57
8. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ	16,227	227,279,922,399.50	8.20
รวม	197,963	580,228,157,484.06	100.00

(ขอมูลอ้างอิงจากข้อมูล E-plan องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง ป.ศ.2561-2565)

1.2.2 เซึ่งคุณภาพ

สรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ประจำปี พ.ศ. 2561 – 2565 โดยใช้ข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพเป็นงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น และศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า มีโครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพในปี พ.ศ. 2561-2565 จำนวน 23,611 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 11.93 ของจำนวนโครงการรวมทั้งหมด

2. ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืนเป็นงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่ มีโครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืนในปี พ.ศ. 2561-2565 จำนวน 42,325 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 21.38 ของจำนวนโครงการรวมทั้งหมด

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร เป็นงานเกี่ยวกับการพัฒนาสินค้าการเกษตรหลักให้มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคต มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย โครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรในปี พ.ศ. 2561-2565 จำนวน 4,018 โครงการ คิดเป็นร้อยละของจำนวน 2.03 โครงการรวมทั้งหมด

4. ยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เป็นงานเกี่ยวกับการส่งเสริม และเร่งการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล มีโครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2561-2565 มีจำนวน 1,880 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.95 ของจำนวนโครงการรวมทั้งหมด

5. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า เป็นงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า มีโครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่าในปี พ.ศ. 2561 – 2565 จำนวน 1,668 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.84 ของจำนวนโครงการรวมทั้งหมด

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงประเทศในประชาคมอาเซียน เป็นงานเกี่ยวกับ การส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง มีโครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงประเทศในประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2561-2565 จำนวน 95,224 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 48.10 ของจำนวนโครงการรวมทั้งหมด

7. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน เป็นงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้งานในภาคการเกษตรอย่างเพียงพอและการนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยมีโครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืนในปี พ.ศ. 2561-2565 จำนวน 13,010 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 6.57 ของจำนวนโครงการรวมทั้งหมด

8. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ เป็นงานเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีโครงการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์จัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ ในปี พ.ศ. 2561-2565 จำนวน 16,227 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 8.20 ของจำนวนโครงการรวมทั้งหมด

2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

2.1 ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในเขตจังหวัดชัยภูมิ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2565 โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ที่มีการดำเนินการจำนวนมาก ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงประเทศในประชาคมอาเซียน มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด เช่น โครงการก่อสร้างถนน ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนลาดยาง ถนนลูกรัง เพื่อเป็นการยกระดับถนนให้มีคุณภาพ สร้างโครงข่ายเชื่อมระหว่าง ตำบล อำเภอ และจังหวัด ก่อสร้างสะพาน ท่อระบายน้ำ โครงการขยายเขตและซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่าง ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบ (ไฟเตือน) ภายในหมู่บ้าน ฯลฯ จากผลการดำเนินงานดังกล่าว ส่งผลให้จังหวัดชัยภูมิสามารถรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว สังคม และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ สามารถอำนวยความสะดวกประชาชนได้รับความปลอดภัยในการสัญจรไปมา รวมถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประหยัดเวลาในการเดินทาง และค่าใช้จ่าย รวมถึงประชาชนมีสาธารณสุขปลอดภัย และสาธารณสุขการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน ได้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ มากองลงมาจากยุทธศาสตร์ที่ 6 เช่น โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อบรมเยาวชนต้านยาเสพติด โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในการสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้แก่ชุมชน พัฒนาศักยภาพหมู่บ้านเศรษฐกิจ

พอเพียง ส่งเสริมการเรียนรู้หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง สมทบกองทุนสวัสดิการ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการเลี้ยงโคและปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อ คลินิกอบอุ้น ส่งเสริมอาชีพ เบี้ยยังชีพ สงเคราะห์ผู้ป่วย ฯลฯ จากผลการดำเนินงานดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนมีรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นเพราะมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ประชาชนมีอาชีพและมีงานทำ ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนลดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

2.2 ผลกระทบ

เนื่องจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำกัด จำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น มีข้อจำกัดด้านระเบียบกฎหมาย และขาดการบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นจากภาคประชาชนยังไม่เข้มแข็ง การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

3. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ ทั้ง 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการจัดนิทรรศการแสดงผลงาน จัดซื้ออาหารเสริม (นม) ให้แก่นักเรียนในโรงเรียน ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ จัดซื้อวัสดุการศึกษา ส่งเสริมสุขภาพนักเรียน โครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ การเรียนรู้สู่อาเซียน ผลิตรายการเรียนและนวัตกรรมทางการศึกษา โครงการพัฒนารูปแบบการสอน STEM Education สถานศึกษา การอบรมคุณธรรม จริยธรรม สำหรับเยาวชน ช่วยเหลือด้านการศึกษาแก่เด็กที่เรียนดีแต่ยากจน พัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี พัฒนาศักยภาพและบุคลากรทางการศึกษา การจัดงานวันเด็กแห่งชาติ การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปลูกจิตสำนึกในพระพุทธศาสนา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี โครงการส่งเสริมและสนับสนุนวันสำคัญทางศาสนา โครงการกีฬา นันทนาการเพื่อสร้างความรู้รักสามัคคีของประชาชนในชุมชนจังหวัดชัยภูมิ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยได้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กีฬาสัมพันธ์ต้านยาเสพติด อบรมเยาวชนต้านยาเสพติด สนับสนุนศูนย์ต่อสู้เอาชนะยาเสพติด โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ โครงการส่งเสริมอาชีพพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการเรียนรู้หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง สมทบกองทุนสวัสดิการ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการเลี้ยงโคและปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรมีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการส่งเสริมการปลูกพืช/ผักหลังฤดูเก็บเกี่ยวการส่งเสริมสนับสนุนอาชีพให้แก่เกษตรกรในด้านพืช ประมงและปศุสัตว์ การจัดอบรมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โครงการเพิ่มประสิทธิภาพกลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปหม่อนไหม โครงการสร้างรายได้เสริม และพัฒนาเกษตรกรแก่ชุมชนเพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้ง การปลูกพืชเศรษฐกิจให้กับเกษตรกร การสนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางเพื่อรองรับผลผลิต สินค้าทางการเกษตร สนับสนุนผลผลิตทางการเกษตรปลอดสารพิษ โครงการน้ำคือชีวิต:ศาสตร์พระราชาสู่แปลงเกษตรผสมผสานพระราชัฐ โครงการขุดลอกแหล่งน้ำ คลองส่งน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำ ขุดเจาะซ่อมแซมบ่อบาดาล สร้างฝายน้ำล้น ซ่อมแซมอ่างเก็บน้ำ วางท่อส่งน้ำเพื่อการเกษตร

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว อบรมฟื้นฟูความรู้และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าและอาหาร พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการพัฒนาสินค้า OTOP โครงการถนนสวย โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านอาหารเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวและเพิ่มศักยภาพการให้บริการด้านที่พักในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านอาหารเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ

5. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน จังหวัดชัยภูมิ โครงการจัดซื้อเครื่องสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ พร้อมติดตั้งระบบวงจรพลังงานแสงอาทิตย์ โครงการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานลม (กังหันลม) ร่วมกับภาคเอกชน โครงการใช้พลังงานทดแทนเพื่อการเกษตรกรรม โครงการติดตั้งถังกักเก็บน้ำ ขนาด 1,000 ลูกบาศก์เมตร (1 ล้านลิตร) พร้อมระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาด และการเชื่อมโยงประเทศในประชาคมอาเซียน โดยได้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน ก่อสร้างสะพาน ท่อระบายน้ำ ก่อสร้างระบบน้ำประปาพร้อมอุปกรณ์ขนาดใหญ่ โครงการขยายเขตและซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่าง ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบ (ไฟเตือน) ภายในหมู่บ้าน ฯลฯ

7. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ได้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการรักษาสิ่งแวดล้อม โครงการจัดเก็บขยะ โครงการชุมชนต้นแบบลดขยะ โครงการคัดแยกขยะ โครงการชุมชนรักสิ่งแวดล้อม อบรมเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การฟื้นฟูป่าชุมชนรักน้ำ รักป่า รักแผ่นดิน คลองสวยน้ำใส ปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติ ป้องกันดูแลรักษาป่า โครงการปลูกต้นไม้สองข้างทาง ส่งเสริมให้ความรู้ อนุรักษ์การจัดการน้ำเสีย บำรุงรักษาพันธุ์ไม้ กิจกรรมวันต้นไม้แห่งชาติ โครงการปลูกหญ้าเฉลิมพระเกียรติ การแก้ไขปัญหาป่าและหมอกควัน การกำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำ การพัฒนาความสะอาดแหล่งน้ำสาธารณะ การส่งเสริมให้ความรู้ อนุรักษ์ การกำจัดน้ำเสีย การจัดการกิจกรรมวันต้นไม้แห่งชาติ การรณรงค์ลดภาวะโลกร้อน

8. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ ได้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาบุคลากร การปรับลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมาย โครงการตามนโยบายของรัฐบาล โครงการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาศักยภาพการจัดทำแผน การสร้างจิตสำนึก ในความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

3.2 ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ศักยภาพด้านงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน ทำให้เกิดข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละยุทธศาสตร์มีการพัฒนาที่แตกต่างกัน

2. โครงการที่เป็นความต้องการของประชาชนบางโครงการถูกจำกัดโดยระเบียบ/ข้อกฎหมายหรือถูกยับยั้งการดำเนินโครงการจากหน่วยตรวจสอบฯ ทำให้การดำเนินโครงการ/กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
3. ปัญหาความไม่ชัดเจนในการกำหนดอำนาจหน้าที่ท้องถิ่น
4. โครงสร้างของระบบการบริหารท้องถิ่นมีความซับซ้อน
5. ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน
6. ระยะเวลาในการจัดทำโครงการที่กำหนดตามแผนปฏิบัติไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆของทางราชการ เช่น เศรษฐกิจ สังคม รวมถึงวิกฤตการณ์ต่างๆ
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า มีการนำไปกำหนดเป็นโครงการพัฒนาที่ยังไม่ครอบคลุมทั้งจังหวัด มีเพียงบางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินโครงการเกี่ยวกับด้านการอนุรักษ์และใช้พลังงาน
8. ทักษะของผู้นำท้องถิ่นแตกต่างกัน อาจเป็นปัจจัยและข้อจำกัดของความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดการบูรณาการร่วมกันในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมทั้งจังหวัด

3.3 แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรจัดสรรรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่
- (2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ประชาคมทุกระดับ ควรให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม เพื่อจะได้ดำเนินการจัดทำแผน/โครงการที่สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง
- (3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดทำยุทธศาสตร์และการจัดทำจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับ
จังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี (พ.ศ. 2568-2570)

1. วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

“พัฒนาชัยภูมิเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงทุกภูมิภาค ประชาชนมั่นคงเป็นสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างยั่งยืน การศึกษาเป็นเลิศ สังคมมีความเป็นธรรม ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

คำแถลงนโยบายของ นางสาวสุวีรวรรณ นาคาคัย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ วันศุกร์ ที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2567

1) ด้านการบริหารจัดการ

1.1 ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

1.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้มีความรู้ ทักษะ ทั้งในด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ให้บริการแก่ประชาชน อย่างรวดเร็ว แบบมีอาชีพ บริการสู่ความเป็นเลิศ

1.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคส่วนต่าง ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่น บูรณาการเกิดเป็นเครือข่ายความร่วมมือ ตลอดจนประสานการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และสนองความต้องการของประชาชนจังหวัดชัยภูมิได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการสังคมสงเคราะห์ เด็ก เยาวชน สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีศูนย์พอกโตอย่างเพียงพอกับจำนวน ผู้ป่วยในจังหวัด

2.3 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดีตามมาตรฐานสากล รวมถึงการพัฒนาศักยภาพ ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐาน

2.4 ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพการให้บริการสาธารณสุขของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้สะดวกรวดเร็ว เพื่อยกระดับให้คุณภาพและมาตรฐานอย่างทัดเทียม

2.5 ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพการให้บริการสาธารณสุข และจัดสวัสดิการให้กับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

3) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

3.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาอาชีพของประชาชน กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน ศูนย์กระจายสินค้า ศูนย์สินค้า OTOP

3.2 ส่งเสริม ผลักดันของดีเมืองชัยภูมิให้เป็น Soft Power ในระดับประเทศ กระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคง และยั่งยืนด้วยของดีประจำอำเภอ หรือชุมชน

4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

4.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บำรุงรักษา ทางน้ำ ทางบก การจัดหาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรและการอุปโภค บริโภค ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง และพลังงานทดแทน

4.2 พัฒนา และปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่อยู่ในความรับผิดชอบที่ชำรุดทรุดโทรมเป็นหลุม เป็นบ่อทุกเส้นทางจะได้รับการจัดสรรงบประมาณซ่อมแซมทุกปี เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ เพิ่มแสงสว่าง เพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

5) ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

5.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม และสร้างสรรค์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์ และก่อให้เกิดอัตลักษณ์ ของจังหวัดชัยภูมิ

5.2 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว กระตุ้นการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในจังหวัดได้ตลอดทั้งปี รวมทั้งเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ และเพิ่มอัตราการจ้างงานให้ประชาชนในจังหวัดให้มีรายได้ตลอดทั้งปี

6) ด้านการศึกษา

6.1 ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพจิตใจผู้เรียนให้ยกระดับขึ้น

6.2 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ แก่นักเรียน

6.3 ส่งเสริม สนับสนุนโรงเรียนในสังกัดด้วยการศึกษา 3 ภาษา

6.4 สนับสนุนอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามหลักสูตร และความต้องการของแต่ละโรงเรียน

7) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.1 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน อย่างยั่งยืน

7.2 ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะมูลฝอย มลพิษ สิ่งปฏิกูล และระบบบำบัดน้ำเสีย อย่างถูกหลักวิชาการ โดยการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

8) ด้านศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี

8.1 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลาย ตามอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ ชุมชน และความเป็นมาทางประวัติศาสตร์

8.2 ส่งเสริม สนับสนุนการรักษาไว้ซึ่งจารีต ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น อันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงแหล่งโบราณสถานอันทรงคุณค่า

8.3 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต

9) ด้านการกีฬาและนันทนาการ

9.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสนามกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้มีมาตรฐานสามารถรองรับการแข่งขันกีฬาในทุกๆระดับ

9.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการกีฬาทุกสาขา ทุกๆระดับ จนถึงระดับอาชีพ

9.3 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับโอกาสอย่างทั่วถึงทั้งในด้านบุคลากร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและทั่วถึง และส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพที่ดีและเสริมความรัก ความสามัคคีในหมู่ประชาชน

3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงาน และอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทย มีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีเป้าหมายสำคัญในภาพรวมระยะ 20 ปีที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับการพัฒนาระบบงานด้านการข่าวให้มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงอย่างเป็นระบบการพัฒนาปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้มีเอกภาพมีประสิทธิภาพ และมีการบูรณาการการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยปัญหาความมั่นคงเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ประกอบด้วย ปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ และปัญหาการทุจริตในระบบราชการ

เป้าหมาย

1. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
2. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
3. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
4. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
5. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ความสุขของประชากรไทย
2. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

3. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

4. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ

5. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง

(1) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

(2) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

(3) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

(4) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น

(1) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

(2) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

(3) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

3. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศ

(1) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคงรวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

(3) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

4. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาร่วมกันไว้

(1) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

(2) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

(3) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

5. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีประสิทธิภาพ

(1) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

(2) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

(3) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญกับการพัฒนาขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศ พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคมพื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลกและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

เป้าหมาย

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

1. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
2. ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
3. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
4. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณ และมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

- (1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- (2) เกษตรปลอดภัย
- (3) เกษตรชีวภาพ
- (4) เกษตรแปรรูป
- (5) เกษตรอัจฉริยะ

2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- (1) อุตสาหกรรมชีวภาพ
- (2) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

- (3) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- (4) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- (5) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย

- (1) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- (2) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- (3) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย
- (4) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- (5) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

4. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

- (1) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (2) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (3) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (5) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

- (1) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- (2) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- (3) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- (4) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- (5) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

เป้าหมาย

1. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
2. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วย 7 ประเด็น ได้แก่

1. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

- (1) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
- (2) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรมจริยธรรม ในการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา

- (3) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- (4) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- (5) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
- (6) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
- (7) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย

- (1) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์
- (2) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21

กักตุนแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

- (4) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้น ผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา

- (1) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21
- (2) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่
- (3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท
- (4) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (5) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
- (6) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- (7) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4. การตระหนักถึงหุบปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

- (1) การพัฒนาและส่งเสริมหุบปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษาสภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ

(2) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

(3) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

- (1) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
- (2) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
- (4) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
- (5) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
- (2) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (3) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
- (4) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

- (1) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
- (2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ
- (3) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
- (4) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ ที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

เป้าหมาย

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

1. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
 2. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
 3. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
 4. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

1. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- (1) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- (2) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (3) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- (4) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- (5) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศ ภาวะและทุกกลุ่ม
- (6) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
- (7) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- (8) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

- (1) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค
- (2) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
- (3) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- (4) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
- (5) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- (6) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

3. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- (1) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
- (2) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- (3) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน
- (4) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- (5) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- (6) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

- (1) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- (2) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- (3) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
- (4) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

เป้าหมาย

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

1. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
3. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- (1) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (2) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- (3) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
- (4) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

- (1) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- (2) ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
- (3) พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- (4) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- (1) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (2) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (3) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
- (4) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

4. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (1) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- (2) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน
- (3) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- (4) ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- (5) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- (6) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

5. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- (1) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- (2) เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- (3) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- (5) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติ ปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

6. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- (1) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
- (2) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม
- (3) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
- (4) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

เป้าหมาย

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
4. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัด

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
2. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
3. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
4. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่

1. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

- ภูมิภาค
- (1) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้ตามมาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค
 - (2) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

2. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (1) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
- (2) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
- (3) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

3. ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (1) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- (2) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (3) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

4. ภาครัฐมีความทันสมัย

- (1) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (2) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

5. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (1) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- (2) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

6. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ

- (1) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (2) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- (3) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรมและตรวจสอบได้
- (4) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

7. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (1) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- (2) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (3) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

8. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

- (1) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- (2) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- (3) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- (4) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- (5) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปี ที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์กรต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญ กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน **บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร** โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์กรต่าง ๆ ของประเทศไทยให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย

องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาระบบสุขภาพที่พึงประสงค์

2. การสร้างความสามารถในการ "ล้มแล้ว ลุกไว" โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย

1) **พร้อมรับ หรือ ระดับ "อยู่รอด"** ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงภายนอกและภายในรวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

2) **การปรับตัว หรือ ระดับ "พอเพียง"** ในการปรับที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

3) **การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ "ยั่งยืน"** ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคล และสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3. **เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ** โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด **"ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง"** มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4. **การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว** โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ "เป็น" หรือมุ่งหวังจะ "มี" เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกเป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อมุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่มีมูลค่าสูง โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีตลอดจนกระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาข้อจำกัดด้านผลิตภาพ ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต รวมถึงลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เพื่อพลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยจากกิจกรรมการท่องเที่ยวมูลค่าต่ำที่เน้นปริมาณนักท่องเที่ยวจำนวนมากและส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว (การท่องเที่ยวที่ใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการฟื้นฟู อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก เพื่อปรับนิเวศอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อันจะเป็นโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเพิ่มการจ้างงานในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนการลดปริมาณการปล่อยมลพิษอากาศและก๊าซเรือนกระจกในระยะยาว

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมการผลิตและบริการทางการแพทย์ รวมถึงบริการด้านสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่ง และมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงต่อเนื่องภาคการผลิตที่หลากหลาย ให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยเพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการด้านขนส่งและโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้สามารถสนับสนุนการเชื่อมโยงอย่างไร้รอยต่อภายในอาเซียน รวมทั้งพัฒนาความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chains; GVCs) ของไทย แนวระเบียบเศรษฐกิจระดับภูมิภาค และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน โดยพัฒนาต่อยอดจากการเป็นฐานผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์แบบดั้งเดิมสู่การเป็นฐานการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการด้านดิจิทัล อาทิ ซอฟต์แวร์ ดิจิทัลคอนเทนต์ และดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม และเกื้อหนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ในทุกภาคส่วน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยเพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการดำเนินธุรกิจ และสร้างเสริมสมรรถนะในการปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว อันจะช่วยลดทอนความเสี่ยงและข้อจำกัดของ SMEs ทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดหาแรงงาน และการแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งส่งเสริมศักยภาพและบทบาทของวิสาหกิจเพื่อสังคมในการพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยผลักดันการพัฒนาพื้นที่ทั้งในมิติการส่งเสริมการค้าการลงทุน การเสริมสร้างศักยภาพ ของพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาพื้นที่ที่น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน ในการออกแบบและขับเคลื่อนการพัฒนาที่เหมาะสมและตอบโจทย์ความต้องการของคนในพื้นที่

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วยระบุกลุ่มเป้าหมาย ปัญหา และความจำเป็น ไปสู่การออกแบบนโยบายตัดวงจรการส่งผ่านความยากจนข้ามรุ่นได้อย่างเจาะจง รวมถึงออกแบบระบบความคุ้มครองทางสังคมให้เหมาะสมกับความต้องการและรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป เพื่อแก้ไขปัญหาลดความเสี่ยง และสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้แก่กลุ่มเปราะบางได้อย่างตรงจุด

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ เพื่อให้ขยะและน้ำเสียได้รับการหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์ ในสัดส่วนที่สูงขึ้นการสนับสนุนพลังงาน

หมุนเวียนให้เป็นแหล่งพลังงานหลัก สำหรับการพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าใหม่ ของประเทศรวมทั้งส่งเสริมพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เช่น การใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และการผลิตสินค้าที่มาจากวัสดุเหลือใช้และมีการปล่อยคาร์บอนในปริมาณต่ำ เป็นต้น

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งจัดการพื้นที่ที่ประสบภัยธรรมชาติซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้มีความเสี่ยงที่ลดลงผ่านการใช้มาตรการป้องกันภัยที่ยั่งยืนและมาตรการการปรับตัวที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจนการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการป้องกันความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการภัยและขีดความสามารถในการรับมือกับภัยของทุกภาคส่วน

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลและให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในยุคใหม่อย่างรอบด้าน รวมถึงการปรับปรุงการฝึกอบรมเพื่อปรับและยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Reskill/Upskill/New skill) ให้มีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐาน ตอบโจทย์ความต้องการอย่างตรงจุด ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ตลอดจนการบริหารจัดการกำลังคนภายใต้บริบทสังคมสูงวัยเพื่อลดทอนความเสี่ยงในการขาดแคลนกำลังแรงงาน

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้มีความบูรณาการและเป็นเอกภาพ ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ จนถึงการติดตามประเมินผล การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้อย่างเต็มรูปแบบเพื่อปรับปรุงการบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะการแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบภาครัฐให้ทันสมัย และการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นและเอื้อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลัง

5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

จังหวัดชัยภูมิมีการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แต่ละเป้าหมาย โดยการเผยแพร่องค์ความรู้ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรม เด็กและเยาวชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเน้นการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี 2543 ประเทศไทย และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวม 189 ประเทศจึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศ จะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี 2558 โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ 1. ขจัดความยากจน และความหิวโหย 2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา 3. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศ และบทบาทสตรี 4. ลดอัตราการตายของเด็ก 5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ 6. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ 7. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ 8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ในประชาคมโลก

ระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง 8 ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติ จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นมาใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 2558 ถึง เดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยประกอบไปด้วย 17 เป้าหมาย คือ

เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

1.1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน

1.2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติตามนิยามของแต่ละประเทศให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

1.3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศและให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี 2573

1.4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานการเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีที่เหมาะสมและบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

1.5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิคุ้มกันและลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดา ได้แก่ประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

2) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

2 ขจัดความหิวโหย

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร

และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายใน ปี 2568

2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกร แบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้าง งานนอกฟาร์ม อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี 2573

2.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี 2573

2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์ และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำนาคายืนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดยสหประชาชาติ

3) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

3.1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคนภายในปี 2573

3.2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกแรกเกิดให้ต่ำกว่า 12 ต่อการเกิดมีชีพพันคน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำกว่า 25 ต่อการเกิดมีชีพพันคน ภายในปี 2573

3.3 ยุติการแพร่กระจายของเอชไอวี วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี 2573

3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573

3.5 เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

3.6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2563

3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี 2573

3.8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

3.9 ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบ ในทุกประเทศตามความเหมาะสม

2) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบต่อประเทศกำลังพัฒนาให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

3) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษา กำลังคน ด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนา ที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

4) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศ และระดับโลก

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ

อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

4.2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

4.3 ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

4.4 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

4.5 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึง ผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็กเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

4.6 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออก เขียนได้ และคำนวณได้ ภายในปี 2573

4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน

ความเสมอภาค ระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในความร่วมมือของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาพและให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

2) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี 2563

3) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

**5 ความเท่าเทียม
ทางเพศ**

**เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิง
และเด็กหญิงทุกคน**

5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

5.3 ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็ก ก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

5.4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือน และครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดกและทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

2) เพิ่มทุนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

3) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มน้ำที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573

6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อ ความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

6.3 ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดสารพิษและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี 2573

6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำ และจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี 2573

6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี 2573

6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

2) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำ และสุขอนามัย

เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

7.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี 2573

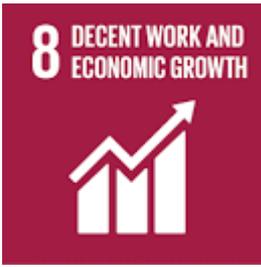
7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี 2573

7.3 เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลก ให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี 2573

2) ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่ และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควร สำหรับทุกคน

8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลายการยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทาง การเข้าถึงบริการทางการเงิน

8.4 พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัด ความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการ ดำเนินงาน 10 ปีของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ ในการดำเนินการ ไปจนถึงปี 2573

8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชน และผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี 2573

8.6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี 2563

8.7 ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์ และการใช้ทหาร เด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี 2568

8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคง สำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

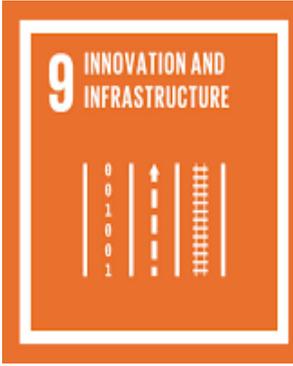
8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี 2573

8.10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยาย การเข้าถึงการธนาคาร การประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือ ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชน และดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

**เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ีความทนทาน ส่งเสริม
การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม**

9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืน และมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่า และตลาด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี 2573

9.5 เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้นำนวัตกรรมและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคนและการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก
- 2) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์
- 3) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายใน ปี 2563

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

10.1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุดในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี 2573

10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี 2573

10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

10.4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

10.5 พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

10.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

10.7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพ ที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

2) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนา น้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

3) ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ 3 และขจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า ร้อยละ 5 ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน

11.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐาน ที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี 2573

11.2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573

11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผน และการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573

11.4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

11.5 ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการสูญเสียชีวิตโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี 2573

11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมืองรอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค
- 2) ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิผลการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ที่ปลอดภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.2558-2573
- 3) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการ ในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

- 12.1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศพัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา
- 12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573
- 12.3 ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี 2573
- 12.4 บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้น ออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี 2563
- 12.5 ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำภายในปี 2573
- 12.6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น
- 12.7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ
- 12.8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น
- 2) 12.b พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนายั่งยืน สำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

3) 12.c ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลือง มีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องกับภาวะแวดล้อมของประเทศ รวมถึง การปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น ในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจน และชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

13.1 เสริมภูมิคุ้มกันด้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัว ต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

13.3 พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของ มนุษย์ และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบและการเตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่ง ให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายของประเทศกำลังพัฒนาในบริบท ของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

2) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้อง กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญ ต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรม บนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี 2568

14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันด้านทาน

และปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563

14.3 ลดและแก้ปัญหามลพิษของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทาง การเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมง เกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมง ที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึง

จุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

14.6 ภายในปี 2563 ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

14.7 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่อง การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

3) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 158 ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ป่าผืน และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

15.3 ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูป่าผืนดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี 2573

15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

15.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

15.7 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครองและแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

15.8 นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี 2563

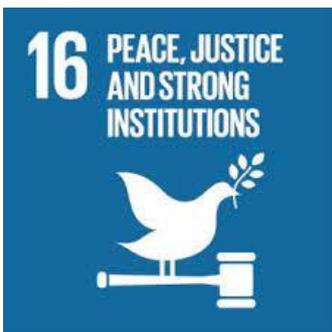
15.9 บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

3) เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์ คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

16.2 ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี 2573

16.5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

16.8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

16.9 จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสติบัตร ภายในปี 2573

16.10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

2) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเงิน

17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆ ของรัฐ

17.2 ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมาย การมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อย 0.7 สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มี สัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.3 ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

17.4 ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่ง ส่งเสริมการจัดการเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

17.5 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เทคโนโลยี

17.6 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยการความสะอาดด้านเทคโนโลยีของโลก

17.7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

17.8 ให้อำนาจเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี 2560 และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การเสริมสร้างขีดความสามารถ

17.9 เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

การค้า

17.10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโตฮโย

17.11 เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี 2563

17.12 ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

ประเด็นเชิงระบบ

ความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

17.13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทาง การประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

17.14 ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบาย เพื่อการจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

17.16 ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากร เงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

17.17 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

ข้อมูล การติดตาม และการตรวจสอบได้

17.18 ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลา และเชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี 2563

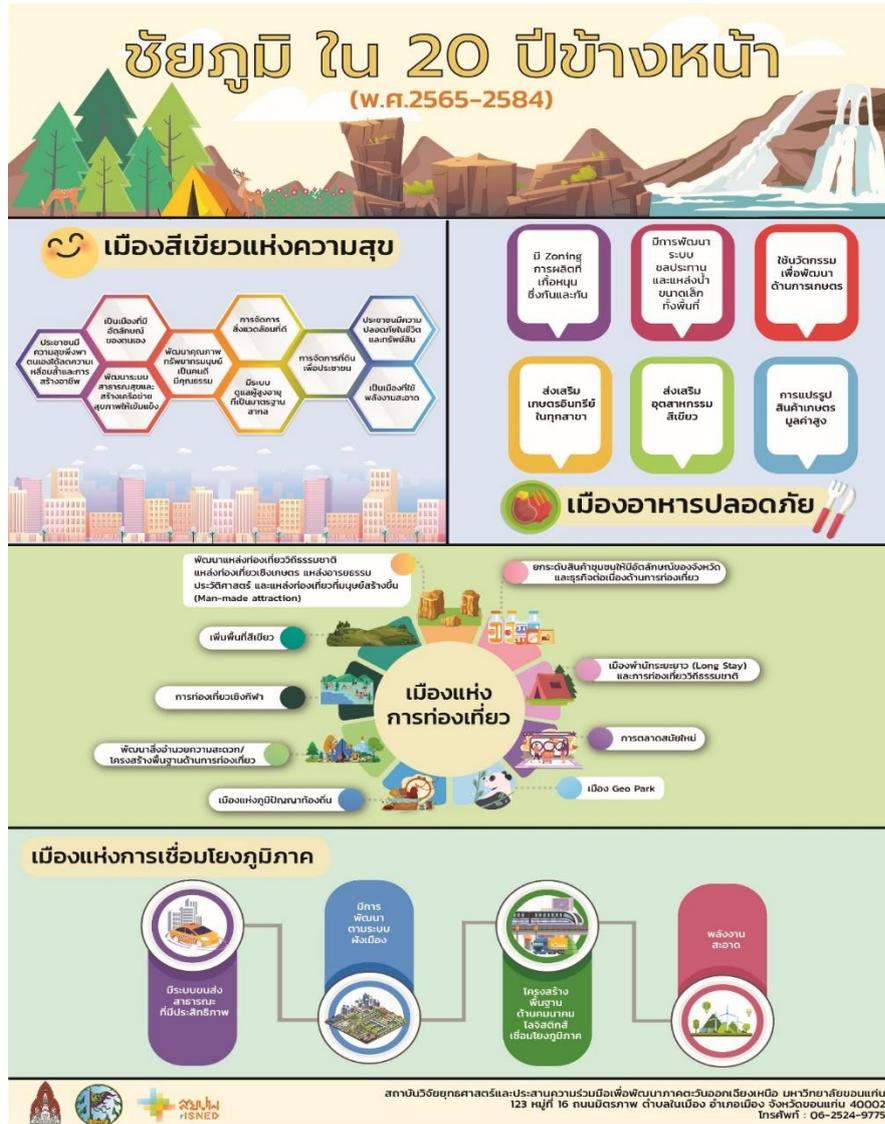
17.19 ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี 2573

สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางของ SDGs แล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิ์ผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

6. แผนพัฒนาจังหวัด/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

6.1 แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

จังหวัดชัยภูมิได้มีการพัฒนาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในโลกยุคใหม่ จึงมีความจำเป็นจะต้องกำหนดวางแผน อนาคตของจังหวัดชัยภูมิเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ จากการประชุมหารือทุกภาคส่วนในจังหวัดชัยภูมิ ได้มีข้อคิดเห็นในการกำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ 4 ด้าน ใน 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2565-2584) ดังนี้

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2566 - 2570 ได้นำข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลสภาพทั่วไปในหลายด้าน โดยมีข้อมูลบ่งชี้ที่สำคัญ ผลการพัฒนาช่วงครึ่งแผนพัฒนาที่ผ่านมา การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความต้องการของประชาชน ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์อาเซียน ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาในระดับจังหวัดของ สศช. และการประเมินสถานะแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวแล้วข้างต้นมาวิเคราะห์ร่วมแล้ว

จึงได้มีการจัดประชุมหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคในจังหวัดชัยภูมิ ส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน ชุมชน เพื่อระดมความคิดเห็นในการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ และได้มีความคิดเห็น ร่วมกันในการกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์หลัก ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์แนวทางการพัฒนา ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570 ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพอย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- (1) อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น
- (2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร
- (3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
- (4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- (5) อัตราการเพิ่มของพื้นที่ป่าไม้
- (6) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (7) ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม
2. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. รายได้ของครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่ประชาชน
2. การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและบริการ
3. การส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรและบริการ
4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

1. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์และมีมาตรฐาน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคูณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ
2. พัฒนาและยกระดับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาค 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์และสมดุลกับการพัฒนา

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน
2. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
3. ระดับความสำเร็จในการผลิตและการบริหารจัดการพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างมีส่วนร่วม
4. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการภัยพิบัติที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

1. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม
3. การรับมือสาธารณภัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาค 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง

วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ มั่นคง และปลอดภัย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้
2. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทุกระดับเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของนักเรียนนักศึกษาที่มิงานทำหลังจบการศึกษา
4. สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย
5. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่
6. ร้อยละของจำนวนประชาชนที่ได้รับภูมิคุ้มกันทางด้านสาธารณสุข
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานบริการด้านสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
3. การพัฒนาความมั่นคงและความปลอดภัยของสังคม
4. การป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟูเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโรคระบาด

6.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)
(พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน รอบปี พ.ศ. 2570

เป้าหมายการพัฒนา (วิสัยทัศน์)

"ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อารยธรรมขอม การค้าชายแดน
ผลิตภัณฑ์ใหม่ และสังคมเป็นสุข สู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน"

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

1. แหล่งผลิตสินค้าเกษตรพืชสมุนไพร และอาหารปลอดภัย ที่ได้มาตรฐาน
2. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรม เชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
3. แหล่งผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
4. ประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2562 มีเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 21 รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วน ร้อยละ 18 และภาคการค้าร้อยละ 14 มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ 69 ของพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงานร้อยละ 65.82 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ โคนม ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และกีฬา มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคนยากจนร้อยละ 9.5 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี 244,716 บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี 212,163.80 บาท มีความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในการเป็น โดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกร รุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
2. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งนี้เพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอตลอดปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำการกระจายน้ำไปยังพื้นที่
3. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร
4. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตร และนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

5. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลไว้วางรากฐานไว้ให้ การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับเดินทางมายังกลุ่มจังหวัด

6. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

พันธกิจ

1. การส่งเสริมการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตร ที่ได้มาตรฐาน
2. ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐานแบบครบวงจร
3. ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำ ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำการเกษตรกรรม
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัย ได้มาตรฐาน พัฒนาสินค้า บริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้รับความนิยม พัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
6. ส่งเสริมและพัฒนากิจการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
7. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
8. ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

วัตถุประสงค์	ทิศทางการพัฒนา
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรปลอดภัย มุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร	<ol style="list-style-type: none">1. เพิ่มมูลค่าภาคการเกษตรด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี งานวิจัย2. ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน3. เพิ่มทักษะแรงงานภาคเกษตร และสร้างจูงใจให้กับเกษตรกรรุ่นใหม่ และส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร4. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร5. ส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันทางการตลาด และการตลาดออนไลน์
เพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตปศุสัตว์เพื่อรองรับการตลาดระดับสูง	<ol style="list-style-type: none">1. ส่งเสริมการจัดทำมาตรฐานฟาร์มเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดระดับสูง2. ส่งเสริมผู้ผลิตและผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์ โนการลดต้นทุนการผลิต การบริหารจัดการ3. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none">1. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของพื้นที่2. พัฒนาศักยภาพบุคลากร และสร้างความมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยว3. พัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์	ทิศทางการพัฒนา
<p>เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ใหม่ให้เป็นที่ต้องการของตลาดภายในและต่างประเทศ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มทักษะให้กับเกษตรกร ผู้ประกอบการ ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการ 2. ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างเครือข่ายและนำภูมิปัญญาไปต่อยอดคิดค้นงานวิจัย 3. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์จากใหม่ที่มีความหลากหลายสู่การเป็นสินค้าชั้นนำด้วยการตลาดออนไลน์ 4. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในกลุ่มคนทุกช่วงวัย
<p>เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรในกลุ่มจังหวัด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมและสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ เพื่อป้องกันโรคที่ไม่ติดต่อเรื้อรัง 2. ส่งเสริมการออม วางแผนการเงินอย่างเป็นระบบ 3. ส่งเสริมการบริหารจัดการสังคมผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัด

1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่เพิ่มขึ้น
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
3. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
4. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น
5. สัดส่วนคนยากจนลดลง

ประเด็นการพัฒนา

1. การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร
2. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่
3. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ ด้านเกษตร (พืช แหล่งน้ำ)

1. การเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
2. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะในยุคดิจิทัลเพื่อปรับเปลี่ยนสู่การผลิตเกษตรสมัยใหม่
3. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ NeEC Bloeconomy
4. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงาน ความรู้ใหม่ เพื่อให้ตรงกับงานและอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาทักษะเดิมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานทุกช่วงวัย

เป้าประสงค์ ด้านปศุสัตว์

เพิ่มศักยภาพในการผลิตปศุสัตว์ในห่วงโซ่อุปทานด้วยนวัตกรรมเพื่อให้ได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา ด้านเกษตร (พืช แหล่งน้ำ)

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ยกกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน (เกษตรปลอดภัย/ เกษตรอินทรีย์/ GI เกษตรชีวภาพ)
2. ส่งเสริมการทำตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร ทั้งในและต่างประเทศ
3. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการใช้ประโยชน์ ในทางอาหาร และสมุนไพร

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

1. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร
3. พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการในการแข่งการส่งออกสินค้าเกษตร
4. ส่งเสริมการเชื่อมโยงการตลาดระหว่างผู้ผลิตและผู้ประกอบการในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. พัฒนาความรู้แก่เกษตรกร ตลอดห่วงโซ่คุณค่า
2. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสาน/เกษตรกรรมยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
3. พัฒนาความรู้ด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด การผลิต และการแปรรูป รวมถึงการส่งออกแก่ผู้ประกอบการ
4. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer)

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. การบริหารจัดการดินและน้ำเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน
2. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรคอุบัติใหม่ในพืช
3. ส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในห่วงโซ่การผลิต
4. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา ด้านปศุสัตว์

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ที่มีมาตรฐานและปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาสุขภาพสัตว์ เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรคอุบัติใหม่ในสัตว์
2. สร้างมูลค่าเพิ่มผ่านการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์และการบรรจุภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่

เป้าประสงค์ด้านท่องเที่ยว

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

เป้าประสงค์ด้านค้า การลงทุน การค้าชายแดน

รายได้จากการค้า การลงทุน การค้าชายแดน เพิ่มขึ้น

เป้าประสงค์ด้านใหม่

1. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น
2. พัฒนาทักษะอาชีพ ประชาชนทุกช่วงวัย สร้างรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา ด้านท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่

2. ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาด
3. ส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรม Mice เชื่อมโยงความท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารท้องถิ่น
5. ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวมรดกโลกทางรถไฟ
6. พัฒนาแหล่งผลิตสินค้า GI เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร/วัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

1. พัฒนาบุคลากรด้านมาตรฐานการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
2. สร้างการมีส่วนร่วมและความตระหนัก ในชุมชนเกี่ยวกับมาตรการท่องเที่ยวในรูปแบบวิถีใหม่
3. สร้างมาตรฐานความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม
3. ส่งเสริมการสร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยว การบูรณาการเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว

ทุกภาคส่วน และการมีส่วนร่วมกับประชาชน

4. พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวทดแทนส่วนที่ไม่เพียงพอ
5. พัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับรวบรวมข้อมูล Big data กลุ่มจังหวัด
6. พัฒนาศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่ง

ท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. พัฒนานองค์ความรู้การบริหารภาวะวิกฤติ
2. สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา ด้านการค้า การลงทุน การค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรสร้างมูลค่า เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. พัฒนาการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม BCG
4. พัฒนาการสร้าง Brand "นครชัยบุรีรินทร์" เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

พัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพในการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร/แรงงานเพื่อเตรียมพร้อมอุตสาหกรรม BCG

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

สร้างมาตรฐานรองรับสถานการณ์ราคาสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา ด้านผลิตภัณฑ์ใหม่

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model)

2. ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิต ผู้ประกอบการใหม่ ใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากใหม่ที่มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

4. ส่งเสริมช่องทางการตลาด ในทุกช่องทางทั้งในประเทศและต่างประเทศแนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

1. พัฒนาการความรู้ให้กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ในเรื่องทักษะและเทคนิคการพอกย้อมรวมถึงเทคนิคการผสมผสานผ้าทอใหม่และเส้นใยอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

2. ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างเครือข่ายและนำภูมิปัญญาไปต่อยอดคิดค้นงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ส่งเสริมและพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่ ตามแนวโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model)

3. พัฒนาทักษะการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทุกช่วงวัย

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. เสริมสร้างอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ใหม่และส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในกลุ่มคนทุกช่วงวัย

2. ส่งเสริมและพัฒนาอัตลักษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านไหม โดยประยุกต์ใช้ Business Model แนวใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

1. ยกระดับคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย
2. ลดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
3. ลดการเกิดโรคพิษสุนัขบ้าทั้งในสัตว์และในคน

แนวทางการพัฒนาด้านสังคม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น คลังสมองของผู้สูงวัย และเผยแพร่ผ่านเทคโนโลยีออนไลน์
2. สนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยภาครัฐและเอกชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

- ชุมชนเข้าถึงระบบแจ้งเตือนภัยทางธรรมชาติ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายจากภัยพิบัติ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง
4. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย
5. ส่งเสริมให้มีการดูแลและป้องกันโรคของสุนัขจรจัดและสัตว์ไร้บ้าน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. ส่งเสริมความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
2. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชุมชนด้านการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชน

6.3 เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.2566-2570)

(1) **บทบาทของภาค** ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานคือคนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบอุบัติเหตุและภัยแล้งซ้ำซาก ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

(2) **ทิศทางการพัฒนาภาค** การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดทิศทางการพัฒนาตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา 3G ได้แก่ (1) การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) เน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน (2) การเป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (Gate) ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ และ (3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน (Growth) ใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2566-2570

เป็น "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง"
ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน
3G : Green-Gate-Growth

- ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย
- ขับเคลื่อนด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio Circular Green Economy)
- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

Green
Good Environment

Growth
Good Local Economy

NE
Direction
3G

- พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy)
- ยกระดับเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสุขภาพของภูมิภาค
 - พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและการท่องเที่ยวชุมชน
 - ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

- พัฒนาเศรษฐกิจตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC)
- ส่งเสริมการค้าชายแดน
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขง
 - พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

Gate
Good Opportunity

เป้าหมายการพัฒนาภาค พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

โดยมีเป้าหมายรวม / ตัวชี้วัด ดังนี้

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) พร้อมทั้งพิจารณาโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง
2. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
3. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
4. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NEEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
5. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
6. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

7. ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2568-2570

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม แหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทน สำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตรและปศุสัตว์
4. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

1. คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ ความสามารถ เป็นคนเก่งคนดี มีคุณภาพ มีสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ
2. อนุรักษ์ และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
4. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
5. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
6. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
7. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน รองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน
8. พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาในท้องถิ่น ได้รับการอนุรักษ์และสืบสาน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1.1 สร้างเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- 1.1.1 ส่งเสริมให้สถานศึกษามีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้าร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์
- 1.1.2 ส่งเสริมการศึกษาให้เป็นโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศให้กับสถานศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ
- 1.1.3 สนับสนุนการแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ
- 1.1.4 จัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อและกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ
- 1.1.5 สนับสนุนสถานศึกษาให้เป็นศูนย์เรียนรู้ในเชิงนวัตกรรมทุกสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชนบท พร้อมตั้งกองทุนการศึกษาเด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น และส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทางการพัฒนา

- 1.2.1 สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ
- 1.2.2 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษา
- 1.2.3 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่เยาวชนจังหวัดชัยภูมิ

กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการด้านการศึกษา คุณภาพชีวิต และทุก ๆ ด้านของประชาชนในจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

- 1.3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (Digital Technology)
- 1.3.2 ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา
- 1.3.3 จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน
- 1.3.4 ยกระดับความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (Develop)
- 1.3.5 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

1.3.6 พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศมาประยุกต์ใช้

1.3.7 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีเทคโนโลยีดิจิทัล หรือนวัตกรรมในการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้ผู้เรียนทุกคน ทุกพื้นที่เข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทางการพัฒนา

1.4.1 ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.4.3 สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ

1.4.4 ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน

1.4.5 จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรม

1.4.6 พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 1.5 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1.5.1 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

1.5.2 พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและต่างประเทศ

1.5.3 พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อผลิตช่างฝีมือแรงงาน โดยใช้นวัตกรรมที่เข้าถึงระบบเครื่องจักรกลสมัยใหม่

กลยุทธ์ที่ 1.6 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1.6.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชนชาวชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1.6.2 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวชัยภูมิมาบูรณาการ

1.6.3 ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในวาระและโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

1.6.4 สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน

**ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
เป้าประสงค์**

1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
3. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทางการพัฒนา

2.1.1 สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของคน
ในชุมชนและท้องถิ่น

2.1.2 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น รวมถึง
สร้างกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการทำงานในพื้นที่ชุมชน ของ อสม. ครอบคลุมทุกพื้นที่

2.1.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

2.1.4 ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

2.1.5 ส่งเสริมสุขภาพและยกระดับการให้บริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างกลไกเพื่อจัดการ
สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพในระดับจังหวัด

กลยุทธ์ที่ 2.2 ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทางการพัฒนา

2.2.1 ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้แนวคิด
“การตลาดนำการผลิต”

2.2.2 สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิ เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจาก
ใยสับปะรด บรรจุกัญหามาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝากที่
โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ

2.2.3 สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ใหม่หรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้างแตกต่างความแปลก
ใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค พัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจ

2.2.4 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการ
ผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มการประชาสัมพันธ์สินค้าให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

2.2.5 สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำ
องค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้ ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.2.6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลด
ต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี

2.2.7 สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค

2.2.8 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูป และผู้จำหน่าย

2.2.9 ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด

2.2.10 เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ

2.2.11 เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

กลยุทธ์ที่ 2.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติดในพื้นที่

แนวทางการพัฒนา

2.3.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน

2.3.3 ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ

2.3.4 สร้างความตระหนักในความสำคัญกับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว

2.3.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.3.6 ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรคสังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้อง

2.3.7 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เข้มแข็ง

2.3.8 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในท้องถิ่น

2.3.9 จัดทำสื่อและจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.3.10 จัดกิจกรรมหรือจัดอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.3.11 จัดกิจกรรมในการบำบัด รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ติดตาม ดูแลผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้ผู้ผ่านการบำบัด รักษาฟื้นฟู ผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด

2.3.12 จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มกีฬาที่สามารถทำรวมกันได้ เช่น การจัดกิจกรรมแข่งขัน E-Sport ในกลุ่มของเยาวชนที่มีความสนใจ และบุคคลทั่วไป

2.3.13 พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 2.4 ให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมสิทธิสตรีให้มีความเสมอภาค

แนวทางการพัฒนา

2.4.1 จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลเด็ก เยาวชน คนชรา และคนพิการที่ถูกทอดทิ้ง ขัดสนโอกาสที่จะเข้าถึงทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ให้ได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา และการไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากขบวนการค้ามนุษย์ และความเหลื่อมล้ำทางสังคม

2.4.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกองทุนในการส่งเสริมอาชีพและส่งเสริมสิทธิสตรี สนับสนุนการสร้างงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ภาคประชาสังคมได้คิดค้น

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

เป้าประสงค์

1. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
2. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร/ปศุสัตว์
3. สินค้าแปรรูปทางการเกษตร/ปศุสัตว์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
4. ส่งเสริมสินค้าการเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพปลอดภัย

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และ มันสำปะหลัง มะพร้าว หมาก มะม่วง

แนวทางการพัฒนา

3.1.1 ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว หมาก และมะม่วง

3.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต

3.1.3 เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิถีการเกษตรดั้งเดิมเพื่อให้เกิดการยอมรับในวิถีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น

3.1.4 สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โคน้ำโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทางการพัฒนา

3.2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคน้ำโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์

3.2.2 ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคน้ำโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์

3.2.3 เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.4 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการเพิ่มมูลค่า

3.2.5 ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิตลดต้นทุนการผลิตเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชชนิดของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

กลยุทธ์ที่ 3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

3.3.1 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3.2 สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการด้านการส่งออกอาหารปลอดภัย

3.3.3 ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

3.3.4 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

3.3.5 สร้างตลาดกลางพืชผลทางการเกษตร ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ ให้เป็นรูปธรรม

แนวทางการพัฒนา

4.1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น

4.1.2 สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์ อัตลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ รวมทั้งสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ

4.1.3 สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องใน 9 เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

4.1.4 สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทางการพัฒนา

4.2.1 สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

4.2.2 สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

4.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

4.2.4 ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุงเส้นทางและพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

4.2.5 จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

4.2.6 เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงชีกวิ๊ก ป่าปรองพันปี ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์ดึกดำบรรพ์และโลกล้านปี อุทยานผักพันบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติฯ เป็นต้น

4.2.7 บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

4.2.8 ปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะขนาดใหญ่เพื่อให้บริการประชาชนในการออกมาสันทนาการ ออกกำลังกาย และสถานที่ท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

4.3.1 ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิดรากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

4.3.2 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม

4.3.3 จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์ เฉพาะ

4.3.4 พัฒนามาตรฐานการบริการนักท่องเที่ยวสู่ระดับสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยวที่ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ บุคลากร ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลในพื้นที่ที่มีความรู้ความสามารถ

กลยุทธ์ที่ 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต รวมถึงความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทางการพัฒนา

4.4.1 เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก

4.4.2 ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

4.4.3 ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาวชัยภูมิ ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

4.4.4 ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอ ในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

กลยุทธ์ที่ 4.5 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

4.5.1 วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการ ผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

4.5.2 การพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของ บุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4.5.3 ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง และมีขีด ความสามารถสูงขึ้น

4.5.4 ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

4.5.5 จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ของจังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์

1. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า
2. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการเกษตร
3. การส่งเสริมการปลูกพืชพลังงาน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทางการพัฒนา

5.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกในท้องถิ่น และชุมชน

5.1.2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์

5.1.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น

5.1.4 ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อผลิตบุคลากร ด้านพลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

5.2.1 วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

5.2.2 สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

5.2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

5.2.4 ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทน เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

กลยุทธ์ที่ 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

แนวทางการพัฒนา

5.3.1 ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชน ในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

5.3.2 สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 5.4 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทางการพัฒนา

5.4.1 รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐาน รองรับการค้า การลงทุน
2. แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในการใช้เส้นทางสัญจรและขนส่งผลผลิต

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การผลิตและบริการ

แนวทางการพัฒนา

6.1.1 พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานที่ครอบคลุมการขนส่งที่จำเป็นทุกรูปแบบให้ได้มาตรฐาน

6.1.2 พัฒนาระบบบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.1.3 การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการค้าที่เป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวกทางการค้าเพื่อช่วยยกระดับการค้าและส่งเสริมการค้าเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทางการพัฒนา

6.2.1 สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

6.2.2 สนับสนุนงบประมาณเพื่อซ่อมแซมเส้นทางในแต่ละปีงบประมาณเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

6.2.3 เร่งรัดการสำรวจและตรวจเส้นทางตลอดจนจัดลำดับความเสียหายและแผนการซ่อมบำรุงรักษาเส้นทางอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการประเมินการซ่อมแซม

6.2.4 เตรียมความพร้อมด้านงบประมาณเพื่อให้เพียงพอในการซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น

6.2.5 ขอบงบประมาณจากส่วนกลางเพื่อมาแก้ไขปัญหาระยะสั้นอย่างเร่งด่วนโดยให้ได้งบประมาณเพียงพอต่อความต้องการในท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. ปัญหาปริมาณขยะลดลง

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 7.1 ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ ป่าไม้ ฟื้นฟู ป่าปลูกป่า ให้มีทรัพยากรป่าไม้จำนวนเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา

- 7.1.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- 7.1.2 ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการรวมกลุ่มเป็น “เยาวชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”
- 7.1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน
- 7.1.4 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
- 7.1.5 จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้ กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
- 7.1.6 สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- 7.1.7 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการทำงานทุกภาคส่วน , ส่วนภูมิภาค , ส่วนกลาง , NGO , ภาคประชาชน , ประชาสังคม และชมรมอนุรักษ์ต่างๆ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

7.1.8 สร้างองค์ความรู้ หาแนวทางปฏิบัติร่วมกันที่ถูกต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย (ภายใต้ข้อยกเว้น)

กลยุทธ์ที่ 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้ในภาคการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- 7.2.1 เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ จังหวัดชัยภูมิ ให้เห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่
- 7.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด
- 7.2.3 จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด
- 7.2.4 ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ
- 7.2.5 วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ
- 7.2.6 บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานตลอดจนจัดวางระบบชลประทานสำหรับภาคการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำสู่ภาคการเกษตร
- 7.2.7 พัฒนาแหล่งน้ำเดิม แหล่งน้ำธรรมชาติ และพัฒนาแหล่งน้ำใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่
- 7.2.8 พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
- 7.2.9 ผลักดันให้มีสภาลุ่มน้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคประชาชนเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำ

กลยุทธ์ที่ 7.3 การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น / เพิ่มเติมแนวทางในการควบคุมเรื่องอากาศ (ไฟป่า , มลพิษ , ฝุ่น)

แนวทางการพัฒนา

7.3.1 ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน

7.3.2 เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย

7.3.3 เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน

7.3.4 สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและน้ำท่วม

7.3.5 ผนึกสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญและห่วงใยทรัพยากรธรรมชาติ

7.3.6 จัดทำข้อตกลงเงื่อนไขที่ชัดเจนให้ผู้ประกอบการ เพื่อให้เป็นข้อบังคับและมีบทลงโทษ

7.3.7 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมรับผิดชอบ (สร้างกระบวนการตรวจสอบเสนอแนะแก้ไขปัญหา) รายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส
3. ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 8.1 ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี โปร่งดอง เพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวทางการพัฒนา

8.1.1 เสริมสร้างความสามัคคีโปร่งดองเพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

8.1.2 ส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

กลยุทธ์ที่ 8.2 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

8.2.1 ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

8.2.2 ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

8.2.3 ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

8.2.4 พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร

8.2.5 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ

8.2.6 พัฒนาดัชนีชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล

8.2.7 ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น

8.2.8 มีหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย

กลยุทธ์ที่ 8.3 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แนวทางการพัฒนา

8.3.1 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสารณะให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

8.3.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน

8.3.3 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

8.3.4 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 8.4 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่าง

ต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

8.4.1 วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

8.4.2 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ

8.4.3 พัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถด้านภาษา

8.4.4 จัดหาและพัฒนาบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

กลยุทธ์ที่ 8.5 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

8.5.1 ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความภักดีต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.5.2 ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

**กลยุทธ์ที่ 8.6 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนา**

8.6.1 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นผ่านกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับ ประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหาปรึกษาหารือกันในท้องถิ่น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.6.2 การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การเสนอแนะ หรือการเสนอความต้องการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในรูปแบบของการใช้สิทธิ์เลือกทางเลือก เพื่อให้เป็นฉันทามติ การมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บรรลุ เป้าหมายของทางเลือกที่ประชาชนตัดสินใจเลือกร่วมกัน

8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นการรวบรวม ข้อมูลประเด็นการพัฒนา ผลการพัฒนาที่ผ่านมา ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค ความสอดคล้อง กับวิสัยทัศน์ประเทศไทย นโยบาย Thailand 4.0 รวมทั้งนโยบายรัฐบาลปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ ของประชาชน ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด หน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ศักยภาพโดยเครื่องมือ SWOT Analysis ประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเทคโนโลยี ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) พบว่าจุดแข็ง (S) หรือข้อได้เปรียบ และจุดอ่อน (W) หรือข้อ เสี่ยงเปรียบที่สำคัญมีดังนี้

1.1 จุดแข็ง (Strength = S) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(1) มีพื้นที่ที่เหมาะสมในการทำการเกษตรประมาณ 3.4 ล้านไร่ สามารถเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ หลายชนิด ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย พริก และพืชผักผลไม้อื่น ๆ มีอุตสาหกรรมการเกษตรรองรับ ทั้งนี้มีอัตราผลผลิตต่อไร่สูงเมื่อเทียบกับผลผลิตเฉลี่ยของประเทศ

(2) มีโรงงานอุตสาหกรรมการแปรรูปการเกษตรกระจายตัวอยู่ในทุกพื้นที่ ทำให้สินค้าทางการ เกษตรมีมูลค่ามากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20 โรงงานในจังหวัดชัยภูมิที่สำคัญ ได้แก่ การทำผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง เป็นหลัก จำนวน 81 โรงงาน โรงสีข้าว จำนวน 17 โรงงาน และอุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาลทราย จำนวน 2 โรงงาน

(3) เป็นพื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนด้านการเกษตร แหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัด ชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิเป็นแหล่งต้นน้ำหลายแห่ง ประมาณ 6 แห่ง ได้แก่ ต้นน้ำชี ลำน้ำพรม ลำห้วยชีลอง ลำปะทาว ลำคันทอง บึงละหาน ซึ่งบึงละหาน อำเภอ จตุรัส เป็นบึงน้ำจืดขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศ สามารถใช้ ประโยชน์จากน้ำเพื่อการเกษตรได้มากขึ้น

(4) ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดมีความเหมาะสมสามารถเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งกับ ภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรอบ และมีเส้นทางคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงสู่ อาเซียน

(5) มีทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า และมีพื้นที่ป่าเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นอันดับสองของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือโดยมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 11 แห่ง อุทยานแห่งชาติ 4 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 2 แห่ง สวนรุกขชาติ 2 แห่ง และเขตห้ามล่าสัตว์ 1 แห่ง

(6) มีโครงการส่งเสริมสนับสนุนร่วมมือกับส่วนราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ในการพัฒนา พื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ กลุ่มน้ำ ลำคลอง และป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์

(7) มีการปลูกป่าและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งบูรณาการบริหารจัดการดิน น้ำ ขยะ และมลภาวะในเขตพื้นที่

(8) มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวจำนวนมากประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติ 28 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุและโบราณสถาน 12 แห่ง และแหล่ง ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 6 แห่ง ซึ่งมีสภาพสวยงามเป็นธรรมชาติ

(9) จังหวัดมีแหล่งแร่ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ คือแร่โปแตชที่คุ้มค่า ต่อการทำเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ซึ่งมีรายงานผลการศึกษาเรียบร้อยแล้ว

(10) จังหวัดมีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอหลายแห่ง เช่นสนามกีฬาากลางจังหวัด สนามกีฬาพลศึกษา สนามกีฬาเทศบาล ศูนย์เยาวชนเทศบาลเมืองชัยภูมิ สวนสาธารณะหนองปลาเฒ่า สวนสาธารณะหนองหลอด เป็นต้น สามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาได้ทุกประเภทและเป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายของประชาชน การจัดงานและกิจกรรมการกุศลต่าง ๆ

(11) มีแหล่งผลิตพลังงานทดแทน จำนวนมาก เช่น กังหันลม โซลาร์เซลล์

(12) มีศักยภาพด้านพลังงานทดแทน เช่น พลังงานจากลม น้ำ ชีวมวล ชีวภาพ เอทานอล (จังหวัดมีกำลังการผลิตเอทานอล 5 แสนลิตร/วัน) จากข้อมูลการใช้พลังงานในจังหวัดชัยภูมิ พบว่า จังหวัดมีศักยภาพการผลิตอยู่ที่ 95% โดยอีก 5% จะเป็นพลังงานทดแทน

(13) ผู้บริหารให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติดที่เป็นปัญหาสำคัญระดับชาติ โดยการส่งเสริมสนับสนุนโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ทั้งในสถานศึกษา สถานีตำรวจ และหน่วยงานราชการอื่น

(14) มีการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ชัดเจน ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม

(15) มีเส้นทางคมนาคมสามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ

(16) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิมีตัวแทนที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความใกล้ชิดกับประชาชน ทำให้รู้ปัญหาในพื้นที่และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตามความต้องการของประชาชน

(17) มีแผนการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแนวนโยบาย ระดับชาติ

1.2 จุดอ่อน (Weakness = W) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(1) แหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนและระบบชลประทานไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกรและไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะเขื่อนขนาดใหญ่ พื้นที่ที่อยู่ในระบบชลประทาน ประมาณ 148,252 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.36 ของพื้นที่เกษตรกรรม

(2) สินค้าทางการเกษตรไม่มีตลาดรองรับเพียงพอ และไม่มีคุณภาพ ที่สามารถแข่งขันได้

(3) ขาดการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี การตลาด การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ทัศนกรรมการพัฒนาบ้าน และสินค้าพื้นเมือง

(4) แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ชุมชนและท้องถิ่น ในด้านเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ระบบสาธารณูปโภค ตลอดจน การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวที่ยังไม่มีการบูรณาการที่ชัดเจน

(5) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการยังไม่ได้มาตรฐานและไม่เพียงพอ ไฟฟ้าและประปายังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

(6) ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน เช่น นักวิจัย และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้เฉพาะด้าน

(7) การประสานงาน การอำนวยความสะดวกความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ประชาชนไม่ทั่วถึง และระบบฐานข้อมูลไม่เพียงพอ

(8) ความซ้ำซ้อนของภารกิจ อำนาจหน้าที่และ บทบาทที่ดำเนินการต่อกลุ่มเป้าหมาย

- (9) เมืองครที่มีภารกิจที่คล้ายคลึงกัน เช่น พมจ. อาจเป็นการซ้ำซ้อน เช่น งานคนพิการ
- (10) ไม่มีการพัฒนาหรือสร้างแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่
- (11) ประชาชนขาดจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ มลภาวะ ขยะมูลฝอยจนก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น
- (12) การประชาสัมพันธ์รณรงค์และให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมีไม่ต่อเนื่อง
- (13) ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการรักษา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมภาวะโลกร้อน และสุขภาพของประชาชน
- (14) กิจกรรมการอนุรักษ์ด้านต่างๆ ไม่ครอบคลุมไม่หลากหลายไม่ต่อเนื่อง
- (15) ลักษณะงานซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ทม. ทต. อบต. ในพื้นที่จังหวัด)
- (16) มีหน่วยงานอื่นขอรับการสนับสนุนงบประมาณจำนวนมาก และโครงการที่ขอรับการสนับสนุนส่วนมากไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของ อบจ. ทำให้ อบจ. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้
- (17) ขาดการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในพื้นที่ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของงาน

2. ปัจจัยภายนอก (External Factors) พบว่าโอกาส (Opportunities) หรือข้อได้เปรียบของจังหวัดที่ส่งผลต่อการพัฒนา และข้อจำกัด/อุปสรรค (Threats) หรือสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาจังหวัดสรุปดังนี้

2.1 โอกาส (O) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

- (1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน
- (2) การเปิดประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการสร้างความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความรู้ด้านเทคโนโลยีและบุคลากรด้านการศึกษา
- (3) เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าสูง ทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทางไกล สามารถนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการให้บริการทางการศึกษาได้อย่างหลากหลาย
- (4) มีเครือข่ายภาคีภาคประชาสังคมที่เข้มแข็ง หลากหลาย และเกิดกลไกการมีส่วนร่วมบูรณาการและสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (5) นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลโดยให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น
- (6) เกิดกระแสทางสังคม และการรณรงค์ทางสื่อต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้ประชาชนมีความตื่นตัว และให้ความสำคัญในการป้องกัน รักษาสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น
- (7) การรณรงค์เรื่องภาวะโลกร้อนลดใช้พลังงานและทำให้เกิดการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น เช่น ใชวัตถุอินทรีย์เพื่อการเกษตร
- (8) ในปัจจุบันได้มีการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ให้อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับบริการสาธารณะแก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดมากขึ้น
- (9) ภาครัฐให้ความสำคัญกับการขยายและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (10) จังหวัดชัยภูมิ มีโรงงานอุตสาหกรรม มีกิจการต่างๆ มากมาย กิจการท่องเที่ยว และประเภทต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้จังหวัดมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในทางที่ดี

- (11) มีการบูรณาการกับหน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชน
 - (12) นโยบายของรัฐบาลมีการส่งเสริมด้านการพัฒนาด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์
 - (13) นโยบายรัฐบาลรัฐบาลสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นมากขึ้น
 - (14) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และการสื่อสารได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สามารถนำมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
 - (15) การประกาศพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ มีเป้าหมายมุ่งมั่นให้สวนราชการดำเนินการให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
 - (16) การปฏิรูประบบราชการไทยตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบราชการนำไปสู่การให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพขององค์กร
 - (17) กระแสสังคม รัฐธรรมนูญและแผนชาติ ฯ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม
 - (18) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อให้ อปท.ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน
 - (19) กระแสสังคมโลกให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ ประกอบกับโครงสร้างประชากรสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการสินค้าและบริการด้านสุขภาพสูงขึ้น เช่น อาหารมาตรฐานอินทรีย์ พืชสมุนไพร
 - (20) โครงการศึกษาความเหมาะสมของการก่อสร้างทางรถไฟ จากการประชุมภาคเอกชน ในจังหวัดชัยภูมิ มีมติเห็นด้วยกับเส้นทางที่ 1 คือ โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายจัตุรัส-ชัยภูมิ-หนองบัวลำภู-เลย ที่ผ่าน 4 จังหวัด อีกทั้งเส้นทางดังกล่าวมีสภาพเป็นที่ราบ ไม่มีพื้นที่อุทยาน
- 2.2 ข้อจำกัด/อุปสรรค (T) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย**
- (1) อำนาจหน้าที่ตามแผนกระจายอำนาจฯ ยังไม่มีความชัดเจนในภารกิจ
 - (2) ชุมชนมีการแพร่กระจายของสารเสพติด ความเจริญของเทคโนโลยีส่งผลให้นักเรียนบางส่วนเป็นกลุ่มเสี่ยงและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - (3) เส้นทางคมนาคมที่เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอและทั่วถึง
 - (4) ประสบปัญหาภัยธรรมชาติตามฤดูกาลซ้ำซาก เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม และเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ
 - (5) ข้อจำกัดด้านกฎหมาย และการแก้ไขกฎหมายบ่อยครั้งทำให้แนวทางการปฏิบัติราชการบทบาทไม่ชัดเจน
 - (6) ระบบ Logistics ยังไม่มีความพร้อมทันต่อเวลา ปัจจุบันเส้นทางหลักในเขตเมืองคับแคบ การจราจรแออัดไม่สะดวกในช่วงโมงเร่งด่วนและช่วงเทศกาลท่องเที่ยว
 - (7) มีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งจังหวัด งบประมาณในการพัฒนาจึงกระจายทุกพื้นที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ครบถ้วนตามความต้องการของประชาชน
 - (8) ผลกระทบหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

3. การกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

การกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ ประยุกต์ใช้หลักการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้วยเครื่องมือ TOWS Matrix โดยนำผลการประเมินสภาพแวดล้อม ด้วยเครื่องมือ SWOT Analysis มาประกอบการวิเคราะห์ดังมีรายละเอียดแนวทางการพัฒนาที่จังหวัดชัยภูมิให้ความสำคัญ ดังนี้

ปัจจัยภายในของจังหวัด	โอกาสในการพัฒนา
<p>สภาวะแวดล้อมภายในของจังหวัดชัยภูมิ ที่เป็นโอกาสที่ได้วิเคราะห์ภาพรวมในข้อ (1) - (20) และสภาวะแวดล้อมที่เป็นอุปสรรค ในข้อ (1) - (6)</p>	<p>สมรรถนะหลักหรือศักยภาพของจังหวัดชัยภูมิดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none">1. จังหวัดชัยภูมิมีพื้นที่เพื่อการเกษตรของจังหวัดจำนวนมาก สามารถเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจได้หลายชนิด และมีผลผลิตจากพืชเศรษฐกิจในแต่ละปีจำนวนมากซึ่งเป็นโอกาสในการส่งเสริมการทำการเกษตรแบบพอเพียง การลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่มที่จะทำให้รายได้มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น2. จังหวัดชัยภูมิมีพื้นที่ในการประกอบอาชีพประมงและปศุสัตว์จำนวนมากที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี3. จังหวัดชัยภูมิมีพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมจำนวนมาก ซึ่งสามารถผลิตเส้นไหมที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สามารถนำไปผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเอกลักษณ์ และสร้างรายได้ให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี4. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และมากเป็นลำดับ 3 ของภาค รวมทั้งเป็นต้นกำเนิดลำน้ำชีและลำน้ำสาขา 14 สาขา ซึ่งเป็นต้นตุนฐานของจังหวัด จะเป็นโอกาสในการอนุรักษ์เป็นแหล่งต้นน้ำสายธารและพัฒนาแหล่งน้ำหล่อเลี้ยงพื้นที่การเกษตรและการอุปโภคบริโภคได้อย่างมั่นคง5. จังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และโบราณสถานจำนวนมากซึ่งยังได้รับการพัฒนาแต่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว จะเป็นโอกาสให้จังหวัดสามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ให้มีความพร้อมได้มาตรฐาน รองรับนักท่องเที่ยวได้ซึ่งสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่และจังหวัดได้เพิ่มขึ้น

ปัจจัยภายนอกของจังหวัด	โอกาสในการพัฒนา
<p>สภาวะแวดล้อมภายนอกของจังหวัดที่เป็นโอกาสที่ได้วิเคราะห์ภาพรวมในข้อ (1) - (21) และสภาวะแวดล้อมที่เป็นอุปสรรค ในข้อ (1) - (6)</p>	<p>ปัจจัยแห่งความสำเร็จการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none">1. รัฐบาลทุกรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมภาคการเกษตรซึ่งทำให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่ส่งผลให้มีผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่จะพัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัด ทั้งด้านแหล่งน้ำและพืชเศรษฐกิจให้มีศักยภาพทางการผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณมากเพียงพอ2. รัฐบาลสนับสนุนพืชพลังงานทดแทนให้มีบทบาทในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ทำให้แนวโน้มราคาผลผลิตของพืชดังกล่าวจะสามารถมีความเสถียรภาพทางด้านราคามากขึ้น3. รัฐบาลมีนโยบายดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิตการช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึงการช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร ซึ่งเป็นโอกาสอันดีของเกษตรกรในจังหวัดชัยภูมิเพราะในปัจจุบันยังขาดการดูแลเรื่องปัจจัยการผลิตที่มีราคาต่ำทำให้เกษตรกรสามารถมีรายได้ที่มากขึ้นเนื่องจากปัจจัยการผลิตที่ลดลง4. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศในภูมิภาคจะเป็นโอกาสในกระจายสินค้า แรงงาน และทุนได้อย่างเสรีและปลอดภัยซึ่งจะเป็นโอกาสให้จังหวัดปรับโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพื่อให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศในภูมิภาคเดียวกันได้5. รัฐบาลส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชนและการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจรวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ ซึ่งเป็นโอกาสให้จังหวัดชัยภูมิในการพัฒนาการสร้างพลังงานทดแทนซึ่งทางจังหวัดมีศักยภาพในด้านนี้อยู่แล้ว

การวิเคราะห์ศักยภาพแบบไขว้ (TOWS) ของจังหวัดชัยภูมิ

จากข้อมูลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ถ้านำมาวิเคราะห์ศักยภาพแบบตารางไขว้ (TOWS) จะได้ข้อมูลในการนำไปพัฒนาจังหวัด ดังนี้

เชิงรุก (SO)	เชิงพัฒนา (WO)
<p>(1) พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและการแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด</p> <p>(2) พัฒนารูปแบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์และประมง ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน</p> <p>(3) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จัก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพและมาตรฐานรองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>(4) พัฒนาระบบชลประทานและแหล่งน้ำ ดันทุนเพื่อการเกษตร และการอุปโภคบริโภค ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามขนาดและลักษณะของพื้นที่อย่างเป็นระบบ</p> <p>(5) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <p>(6) ปรับปรุงคุณภาพดินเค็ม โดยใช้เทคโนโลยี และพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อให้สามารถเพาะปลูก และเพิ่มผลผลิตได้</p> <p>(7) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>(8) ส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์การใช้สนาม กีฬาและสวนสาธารณะเพื่้ออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ</p> <p>(9) สนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชน/ประชาชน มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)</p>	<p>(1) พัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนภาคการผลิต การอุปโภคบริโภคให้มั่นคงและยั่งยืน</p> <p>(2) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน</p> <p>(3) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมโปแตชอย่างจริงจัง สามารถสร้างงานและรายได้ให้กับจังหวัดและท้องถิ่น</p> <p>(4) ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกพืชเศรษฐกิจ เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ให้เหมาะสมกับพื้นที่และใช้พื้นที่ในการทำ การเกษตรและการปศุสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ (Zoning)</p> <p>(5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้สามารถเที่ยวได้ตลอดทั้งปี</p> <p>(6) ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวให้ตรงจุดและส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน เช่นโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก</p> <p>(7) สนับสนุนให้มีการผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ</p> <p>(8) ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของภาครัฐได้อย่างทั่วถึง</p> <p>(9) ส่งเสริมการศึกษาในทุกช่วงวัย โดยสนับสนุนให้ประชาชนได้รับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึง และติดตามการให้บริการด้านการศึกษาให้มีคุณภาพ</p>

เชิงตั้งรับ (ST)	เชิงแก้ปัญหา (WT)
<p>(1) บริหารจัดการน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อการกระจายน้ำภาคการเกษตร การอุปโภค บริโภคและการอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบป้องกันปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง</p> <p>(2) สร้างกระแสและความตระหนักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทรัพยากรคงความอุดมสมบูรณ์</p> <p>(3) ปรับโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม โดยการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพให้ได้มาตรฐานรองรับการแข่งขัน</p> <p>(4) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับจังหวัดใกล้เคียงเพื่อเชื่อมโยงตลาดการท่องเที่ยว</p> <p>(5) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรชุมชนและสถาบันเกษตรกร</p> <p>(6) ส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียงเพื่อให้สามารถพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>(1) ป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพพื้นที่ดินเค็มเพื่อให้มีศักยภาพในการเพาะปลูกพืชและเพิ่มผลผลิตสูงขึ้น</p> <p>(2) ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ</p> <p>(3) รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การตัดไม้ทำลายป่า การบุกรุกพื้นที่ป่า และพื้นที่สาธารณะและบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัด</p> <p>(4) สร้างกระแสและค่านิยมให้มีวิถีชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง</p> <p>(5) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นและมีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า</p> <p>(6) ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ของประชาชนโดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและอำเภอ</p>

กระบวนการวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ ในปัจจุบัน เป็นการประเมิน โดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายใน ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์ของ จังหวัดชัยภูมิในปัจจุบัน ประกอบด้วยประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิเคราะห์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคม ที่มีคุณภาพ	<p>1. ผลการวิเคราะห์ Swot จังหวัดชัยภูมิ ใช้โอกาสจุดอ่อน (WO)</p> <p>การส่งเสริมการศึกษาในทุกช่วงวัย โดยสนับสนุนให้ ประชาชนได้รับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึง และติดตาม การให้บริการด้านการศึกษาให้มีคุณภาพ</p> <p>2. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี</p> <p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่ สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคน ดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครบด้าน และมีสุขภาวะที่ดี ในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและ ผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่ จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและ ภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p> <p>สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมี สัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง</p> <p>สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างจาก ในอดีตมาก มีการเคลื่อนย้ายผู้คน สื่อเทคโนโลยี และ ทรัพยากรต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็วและ สะดวก มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง</p>	<p>1. นักเรียน ในจังหวัด ชัยภูมิ เป็นคนเก่งคนดี มีคุณภาพ มีสมรรถนะ ตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ</p> <p>2. ประชาชนในจังหวัด ชัยภูมิ มีการสืบสาน ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>

ประเด็นการพัฒนาของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>การปกครองระหว่างภูมิภาค ประเทศ สังคมและชุมชน มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงของความรู้ และข้อมูล ข่าวสารตลอดเวลาอย่างเป็นพลวัต แนวโน้มเด็กและเยาวชนในอนาคตจึงควรมีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- 3Rs ได้แก่ อ่านออก (Reading) เขียนได้ (Writing) และคิดเลขเป็น (Arithmetic)- 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และมีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และระเบียบวินัย (Compassion) <p>ทักษะทั้งหมดที่ได้กล่าวมาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็กและเยาวชนในยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างมาก ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนรู้ในอดีตประกอบกับประชากรวัยเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากร Generation Z หรือ Gen Z (ผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2539 - 2553) ที่ดำเนินชีวิตประจำวันพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะทำให้สามารถเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้รูปแบบใหม่ เช่น ระบบการเรียนรู้แบบ</p>	

ประเด็นการพัฒนาของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>เคลื่อนที่ ผ่านโทรศัพท์มือถือ (Mobile Learning) การเรียนรู้ในระยะเวลาสั้น ๆ ที่มีเนื้อหากระชับและตรงประเด็น (Micro-Learning) การเรียนผ่านสื่อวีดิทัศน์ (Video-Based Learning) และการเรียนรู้ที่ขับเคลื่อนด้วยเกม (Gamification) เป็นต้น</p> <p>และยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยังได้กำหนดประเด็นการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย (1) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (2) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (3) การสร้างความเข้มแข็ง ในสถาบันทางศาสนา (4) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (5) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (6) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชน ในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (7) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม</p> <p>ดังนั้น เพื่อเป็นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี องค์กรบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ เพื่อให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ ความสามารถ เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณภาพ มีสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ และเพื่อส่งเสริมการกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน</p>	<p>1. ผลการวิเคราะห์ Swot จังหวัดชัยภูมิ</p> <p>1. ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส (SO) สนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชน/ประชาชน มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)</p> <p>2. ใช้โอกาสลดจุดอ่อน WO ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของภาครัฐได้อย่างทั่วถึง</p> <p>3. ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค (ST) ส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียงเพื่อให้สามารถพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง</p> <p>4. แก้ไขจุดอ่อนและเสี่ยงอุปสรรค (WT)</p> <p>(1) รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การตัดไม้ทำลายป่า การบุกรุกพื้นที่ป่า และพื้นที่สาธารณะ และบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัด</p> <p>(2) สร้างกระแสและค่านิยมให้มีวิถีชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง</p> <p>2. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้าง และพฤติกรรมและการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการ</p>	<p>ประชาชนในจังหวัดชัยภูมิมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี</p>

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>สร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด ดังนั้นจังหวัดชัยภูมิจึงกำหนดประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนในจังหวัดชัยภูมามีคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์</p>	<p>1. สมรรถนะหลักหรือศักยภาพของจังหวัดชัยภูมิ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none">1. จังหวัดชัยภูมิมีพื้นที่เพื่อการเกษตรของจังหวัดจำนวนมากสามารถเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจได้หลายชนิดและมีผลผลิตจากพืชเศรษฐกิจในแต่ละปีจำนวนมากซึ่งเป็นโอกาสในการส่งเสริมการทำเกษตรแบบพอเพียง การลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่มที่จะทำให้รายได้มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น2. จังหวัดชัยภูมิมีพื้นที่ในการประกอบอาชีพประมงและปศุสัตว์จำนวนมากที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี3. จังหวัดชัยภูมิมีพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมจำนวนมาก ซึ่งสามารถผลิตเส้นไหมที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสามารถนำไปผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเอกลักษณ์ และสร้างรายได้ให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี	<p>ประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ</p>

ประเด็นการพัฒนาของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>2. ปัจจัยแห่งความสำเร็จการพัฒนาที่สำคัญ ของจังหวัด มีดังนี้</p> <p>1. รัฐบาลทุกรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริม ภาคการเกษตรซึ่งทำให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำ มาพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่ส่งผลให้มี ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่จะ พัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัด ทั้งด้านแหล่งน้ำและ พืชเศรษฐกิจให้มีศักยภาพทางการผลิตที่มีคุณภาพและ ปริมาณมากเพียงพอ</p> <p>2. รัฐบาลมีนโยบายดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่ เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึงการ ช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไก ตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้ สูงขึ้นตามสมควร ซึ่งเป็นโอกาสอันดีของเกษตรกรใน จังหวัดชัยภูมิเพราะในปัจจุบันยังขาดการดูแลเรื่องปัจจัย การผลิตที่มีราคาต่ำทำให้เกษตรกรสามารถมีรายได้ที่ มากขึ้นเนื่องจากปัจจัยการผลิตที่ลดลง</p> <p>3. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศใน ภูมิภาคจะเป็นโอกาสในกระจายสินค้า แรงงาน และทุน ได้อย่างเสรีและปลอดภัยซึ่งจะเป็นโอกาสให้จังหวัด ปรับโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ได้</p> <p>3. ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส (SO)</p> <p>(1) พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและการแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด</p> <p>(2) พัฒนารูปแบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์และประมง ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน</p>	

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>(3) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <p>(4) ปรับปรุงคุณภาพดินเค็ม โดยใช้เทคโนโลยีและพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อให้สามารถเพาะปลูกและเพิ่มผลผลิตได้</p> <p>(5) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>4. ใช้โอกาสลดจุดอ่อน (WO)</p> <p>(1) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมโปแตชอย่างจริงจังสามารถสร้างงานและรายได้ให้กับจังหวัดและท้องถิ่น</p> <p>(2) ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกพืชเศรษฐกิจ เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ให้เหมาะสมกับพื้นที่และใช้พื้นที่ในการทำ การเกษตรและการปศุสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(Zoning)</p> <p>5. ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค (ST)</p> <p>(1) ปรับโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม โดยการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพให้ได้มาตรฐานรองรับการแข่งขัน</p> <p>(2) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรชุมชนและสถาบันเกษตรกร</p> <p>6. แก้ไขจุดอ่อนและเสี่ยงอุปสรรค (WT)</p> <p>(1) ป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพพื้นที่ดินเค็มเพื่อให้มีศักยภาพในการเพาะปลูกพืชและเพิ่มผลผลิตสูงขึ้น</p> <p>(2) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นและมีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า</p>	

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>7. ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนา</p> <p>(1) กระแสรักสุขภาพของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ ผู้ผลิตปลอดโรค ผู้บริโภคปลอดภัย ห่วงใยสิ่งแวดล้อม เป็นกระแสใหม่ที่เน้นการบริโภคอาหารปลอดภัย ซึ่งจังหวัดชัยภูมิมีสักยภาพผลิต ข้าว พืชผัก และผลไม้ โดยสามารถใช้การรับรองมาตรฐานต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือในการรับรองความปลอดภัยให้แก่ผู้บริโภคได้ เช่น GAP</p> <p>(2) ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้เป็นศูนย์กลางของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงโดยพัฒนาภาคการเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ ที่เน้นเป็นเมืองเกษตรปลอดภัยมุ่งสู่เกษตรอินทรีย์</p>	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว</p>	<p>1. ปัจจัยภายในของจังหวัดชัยภูมิที่เป็นโอกาสในการพัฒนา คือ จังหวัดชัยภูมิมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และโบราณสถานจำนวนมาก ซึ่งยังได้รับการพัฒนาแต่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว จะเป็นโอกาสให้จังหวัดสามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ให้มีความพร้อมได้มาตรฐาน รองรับนักท่องเที่ยวได้ซึ่งสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่และจังหวัดได้เพิ่มขึ้น</p> <p>2. ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส (SO)</p> <p>เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จัก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพและมาตรฐานรองรับนักท่องเที่ยว</p>	<p>1. นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดชัยภูมิ ได้ท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์และโบราณสถาน</p> <p>2. ประชาชนในจังหวัดชัยภูมิมีรายได้สินค้าและบริการการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น</p>

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>3. ใช้โอกาสลดจุดอ่อน (WO)</p> <p>(1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้สามารถเที่ยวได้ตลอดทั้งปี</p> <p>(2) ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวให้ตรงจุดและส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก</p> <p>4. ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค (ST)</p> <p>(1) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียงเพื่อเชื่อมโยงตลาดการท่องเที่ยว</p> <p>5. แก้ไขจุดอ่อนและเสี่ยงอุปสรรค (WT)</p> <p>(1) ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ</p> <p>6. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ</p> <p>กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ซึ่งจังหวัดชัยภูมิมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย ทั้งป่าไม้ ภูเขา ลำธาร รวมทั้งธรณีวิทยาที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์พร้อมรองรับนักท่องเที่ยว โดยจังหวัดชัยภูมิมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม อุทยานไทรทอง อุทยานแห่งชาติภูแลนคา และอุทยานแห่งชาติตาดโตน ฯลฯ</p>	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า</p>	<p>1. สภาวะแวดล้อมภายนอกของจังหวัดที่เป็นโอกาส</p> <p>(1) รัฐบาลสนับสนุนพืชพลังงานทดแทนให้มีบทบาทในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ทำให้แนวโน้มราคาผลผลิตของพืชดังกล่าวจะสามารถมีเสถียรภาพทางด้านราคามากขึ้น</p>	<p>ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า</p>

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>(2) รัฐบาลส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชนและการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจรวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ ซึ่งเป็นโอกาสให้จังหวัดชัยภูมิในการพัฒนาการสร้างพลังงานทดแทนซึ่งทางจังหวัดมีศักยภาพในด้านนี้อยู่แล้ว</p> <p>2. ใช้โอกาสลดจุดอ่อน (WO)</p> <p>สนับสนุนให้มีการผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ</p>	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน</p>	<p>1. ผลการวิเคราะห์ Swot จังหวัดชัยภูมิ</p> <p>(1) จุดอ่อน (Weakness) ระบบคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพต่ำ และถนนชำรุด ระบบคมนาคมขนส่งของจังหวัดยังไม่ดีเท่าที่ควรแม้ว่าจะตั้งอยู่ศูนย์กลางของประเทศ ซึ่งสามารถตัดผ่านไปยังภาคเหนือ หรือภาคอีสาน โดยการสร้างอุโมงค์ทะลุภูเขา หรือสะพานข้ามหุบเขา เป็นต้น อีกทั้งสภาพถนนชำรุดเสียหายจากรถบรรทุก</p> <p>(2) ใช้โอกาสลดจุดอ่อน (WO)</p> <p>พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน</p>	<p>ประชาชนในจังหวัดชัยภูมิและพื้นที่ใกล้เคียงมีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก มีระบบการขนส่งที่เชื่อมต่อกับส่วนกลางซึ่งมีโอกาสในการสร้างอาชีพ และมีรายได้เพิ่มขึ้น</p>

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>2. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี</p> <p>ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันได้กำหนด</p> <p>ประเด็นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลกครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย</p> <p>(1) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (2) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (3) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (5) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค</p> <p>ดังนั้น จังหวัดชัยภูมิ จึงได้พิจารณาทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และได้พิจารณาถึงความจำเป็นและสภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งในปัจจุบัน ซึ่งมีแนวโน้มการเติบโตตามความต้องการใช้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง จึงได้กำหนดประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนเพื่อให้จังหวัดชัยภูมิ มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน รองรับการเดินทางเศรษฐกิจ และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร ลดต้นทุน เพิ่มความสะดวกในการเดินทาง และเชื่อมโยงพื้นที่ต่างๆ ได้อย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น</p>	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 7</p> <p>การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน</p>	<p>1. ปัจจัยภายในของจังหวัดชัยภูมิ ที่เป็นโอกาสในการพัฒนา</p> <p>มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และมากเป็นลำดับ 3 ของภาครวมทั้งเป็นต้นกำเนิดลำน้ำชีและลำน้ำสาขา 14 สาขา ซึ่งเป็นต้นทูลฐานของจังหวัด จะเป็นโอกาสในการอนุรักษ์เป็นแหล่งต้นน้ำธารและพัฒนาแหล่งน้ำหล่อเลี้ยงพื้นที่การเกษตรและการอุปโภคบริโภคได้อย่างมั่นคง</p>	<p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดชัยภูมิมีความอุดมสมบูรณ์</p>

ประเด็นการพัฒนาของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>2. ใช้โอกาสลดจุดอ่อน SO) พัฒนาระบบชลประทานและแหล่งน้ำ ตันทุน เพื่อการเกษตร และการอุปโภคบริโภค ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามขนาดและลักษณะ ของพื้นที่อย่างเป็นระบบ</p> <p>3. ใช้โอกาสลดจุดอ่อน WO) พัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนภาค การผลิต การอุปโภคบริโภคให้มั่นคงและยั่งยืน</p> <p>4. ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค (ST) (1) บริหารจัดการน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็น ระบบเพื่อการกระจายน้ำภาคการเกษตร การอุปโภค บริโภคและการอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบป้องกัน ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง (2) สร้างกระแสและความตระหนักการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทรัพยากร คงความอุดมสมบูรณ์</p>	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 8 บริหารจัดการบ้านเมืองที่ ดี มีประสิทธิภาพ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ ปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ ส่วนรวม” มีขนาดและบทบาทภารกิจที่เหมาะสม มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ทุกภาคส่วนมีโอกาส เข้ามามีส่วนร่วม ในการตอบสนองความต้องการของ ประชาชน ร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับ การทุจริตประพฤติมิชอบ กฎหมายต้องมีความชัดเจน ทันสมัย ยุติธรรม ตามหลักนิติธรรม โดยมีเป้าหมาย ดังนี้ (1) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และ ผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส</p>	<p>ประชาชนได้รับประโยชน์ จากการให้บริการ สาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

ประเด็นการพัฒนาของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
	<p>(2) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและ ประพฤตินิชอบ</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>(1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนอง ความต้องการ และให้บริการ อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส</p> <p>(2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมี ยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาใน ทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่</p> <p>(3) ภาครัฐมีความทันสมัย</p> <p>(4) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็น มืออาชีพ</p> <p>(5) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและ ประพฤตินิชอบ</p> <p>(6) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบท ต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น</p> <p>ดังนั้น จังหวัดชัยภูมิจึงได้กำหนดประเด็นการพัฒนา ระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ชาติด้านการปรับสมดุลพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ</p>	

ส่วนที่ 3

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

ส่วนที่ 3 การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570

1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

จังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดให้มีประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals) ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย พ.ศ. 2568-2570 โดยแบ่งเป็นช่วงของแต่ละปี ได้ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัดความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)		
			ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	1. คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ ความสามารถ เป็นคนเก่งคนดี มีคุณภาพ มีสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ คุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ 2. อนุรักษ์และสืบสาน ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) เพิ่มขึ้น	5%	5%	5%
		2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ทุกแห่งมีการส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์และบำรุงรักษา ด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาในท้องถิ่น	100%	100%	100%
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมรอบอุ้น ชุมชนเข้มแข็ง	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานบริการด้านสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนา	2%	2%	2%
		2. ร้อยละของรายได้ต่อครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์จปฐ. เพิ่มขึ้น	5%	5%	5%
		3. ร้อยละที่ลดลงของการก่ออาชญากรรมในพื้นที่	10%	10%	10%

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัดความสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิง เป้าหมาย (Targets)		
			ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถ ด้านการเกษตรและ ปศุสัตว์	เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ภาคการเกษตร	2%	2%	2%
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวของจังหวัด ชัยภูมิได้รับความนิยม เพิ่มสูงขึ้น	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ นักท่องเที่ยว	5%	5%	5%
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการ อนุรักษ์และใช้พลังงาน อย่างมีคุณค่า	ประชาชนมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์และใช้พลังงาน อย่างมีคุณค่า	ระดับความสำเร็จในการ ผลิตและการบริหารจัดการ พลังงานทดแทน เพิ่มขึ้นอย่างมีส่วนร่วม	2%	2%	2%
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อเตรียม ความพร้อมในการ รองรับการเติบโตทาง เศรษฐกิจ การค้า การ ลงทุน	มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ ได้มาตรฐาน รองรับการ เติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	2%	2%	2%
ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วมและยั่งยืน	ฟื้นฟูและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น อย่างยั่งยืน	0.50%	0.50%	0.50%

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัดความสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิง เป้าหมาย (Targets)		
			ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570
ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐให้มี ประสิทธิภาพ	บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ	ร้อยละของผลการประเมิน ประสิทธิภาพขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (LPA) ด้านที่ 5 ธรรมาภิบาล ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ	70%	70%	70%

2. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ กำหนดจุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นในเชิงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นภาพรวม เพื่อตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ที่กำหนดให้เกิดผลสำเร็จในการสร้างความผาสุกให้กับประชาชนในท้องถิ่น

2.1. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟู พัฒนาการ จัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการกีฬา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการพัฒนาและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น เป็นหน่วยสนับสนุนและบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วน ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา ดังนั้นจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ คือ ศูนย์กลางการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่น ตอบสนองภารกิจการจัดบริการสาธารณะในภาพรวม เพื่อพัฒนาเมือง พัฒนาคน และพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

3. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม ซึ่งเป็นประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำขึ้น ประกอบด้วย ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals) เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ความคาดหวัง (Expect) และหน่วยงานรับผิดชอบ รายละเอียดดังนี้

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ</p>	<p>1. คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ ความสามารถ เป็นคนเก่งคนดี มีคุณภาพ มีสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ</p> <p>2. อนุรักษ์และ สืบสาน ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน</p> <p>2. ศาสนาศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาในท้องถิ่น ได้รับการ อนุรักษ์และสืบสาน</p>	<p>1. สร้างเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ</p> <p>2. สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครู เก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น และส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน</p> <p>3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการด้าน การศึกษา คุณภาพชีวิต และ ทุก ๆ ด้านของประชาชนใน จังหวัด</p>	<p>1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติ (O-NET) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5</p> <p>2. องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ทุกแห่ง มีการส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์และ บำรุงรักษา ด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาใน ท้องถิ่น</p>	<p>กองการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม</p>

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
			<p>4. ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>5. ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น</p> <p>6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและประชาชนชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>		

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็ง และยั่งยืน	ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดี ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง	1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วย โรคพื้นฐานทั่วไปของ ประชาชนในจังหวัดลดลง 2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่ม มากขึ้น 3. ปัญหาด้านยาเสพติด และอาชญากรรมลดลง	1. ส่งเสริมการแก้ปัญหา สำคัญด้านสาธารณสุข พื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ 2. ยกระดับมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้ แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 3. สร้างชุมชนเข้มแข็ง มี เอกภาพ และมีส่วนร่วมใน การแก้ปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติดในพื้นที่ 4. ให้ความช่วยเหลือ ผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมสิทธิ สตรีให้มีความเสมอภาค	1. สถานบริการด้าน สาธารณสุขที่ได้รับการ พัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 2. รายได้ต่อครัวเรือนที่ ผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 3. การก่ออาชญากรรมใน พื้นที่ลดลงร้อยละ 10	1. กองสาธารณสุข 2. กองสวัสดิการ สังคม 3. สำนักปลัด องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด 4. กองช่าง

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถด้าน การเกษตรและปศุสัตว์	เกษตรกรมีรายได้ สูงขึ้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายได้ภาคเกษตรต่อ ครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น 2. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทาง การเกษตร/ปศุสัตว์ 3. สินค้าแปรรูปทางการ เกษตร/ปศุสัตว์ มีมูลค่า เพิ่มขึ้น 4. ส่งเสริมสินค้าการเกษตร ที่ปลอดภัย มีคุณภาพ ปลอดภัย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมการถ่ายทอด เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อ ไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และ มันสำปะหลัง มะพร้าว หมาก มะม่วง 2. ส่งเสริมการผลิตพืชและ สัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวัง ในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช 3. สร้างโอกาสและเพิ่ม มูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย 	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2	กองสวัสดิการ สังคม

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการ ท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวของ จังหวัดชัยภูมิได้รับ ความนิยมเพิ่มสูงขึ้น	นักท่องเที่ยวเดินทาง เข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิ มากขึ้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมและเร่งรัดการ ประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการ ท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็น รูปธรรม 2. ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ให้ได้มาตรฐานมีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็น เอกลักษณ์ 3. ปรับปรุงและพัฒนาชัยภูมิให้ น่าอยู่เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิ ปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยว 	นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5	สำนักปลัด องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
			4. พัฒนาการท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต รวมถึงความเคารพ และศรัทธาต่อเจ้าพ่อ พระยาแล 5. ส่งเสริมขีดความ สามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว ภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ส่วนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการ พัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้พลังงานอย่างมี คุณค่า	ประชาชนมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์และใช้ พลังงานอย่างมี คุณค่า	1. ชุมชนให้ความตระหนัก และร่วมมือกันใช้พลังงาน อย่างประหยัดและมีคุณค่า 2. การใช้พลังงาน แสงอาทิตย์ในการเกษตร 3. การส่งเสริมการปลูกพืช พลังงาน	1. ส่งเสริมและสนับสนุน ชุมชนสร้างพลังงานเพื่อ เศรษฐกิจชุมชน 2. พัฒนาการบริหาร จัดการพืชพลังงานอย่าง ครบวงจร 3. ส่งเสริมและสนับสนุน การร่วมลงทุนกับ ภาคเอกชนในการผลิต พลังงานทดแทน 4. ส่งเสริมการสร้าง ความตระหนักในการใช้ พลังงานอย่างมีคุณค่า	ระดับความสำเร็จในการผลิต และการบริหารจัดการพลังงาน ทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างมีส่วนร่วม ร้อยละ 2	1. กองช่าง 2. กองการศึกษาฯ 3. กองสาธารณสุข
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อเตรียมความ พร้อมในการรองรับการ เติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	มีระบบโครงสร้าง พื้นฐานที่ได้มาตรฐาน รองรับการเติบโตทาง เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	1. พัฒนาระบบคมนาคม ขนส่งให้ได้มาตรฐาน รองรับ การเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน 2. แก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนของประชาชนใน การใช้เส้นทางสัญจรและ ขนส่งผลผลิต	1. ส่งเสริมและพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน การผลิตและบริการ 2. สนับสนุนการพัฒนา ความเชื่อมโยงของระบบ การขนส่งภายในท้องถิ่น ให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด ร้อยละ 2	กองช่าง

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการ พัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และยั่งยืน</p>	<p>ฟื้นฟูและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น 2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น 3. ปัญหาปริมาณขยะลดลง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟู ป่าปลูกป่าให้ไม้ทรัพยากรป่าไม้จำนวนเพิ่มขึ้น 2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้ในภาคการเกษตร 3. การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น / เพิ่มเติมแนวทางในการควบคุมเรื่องอากาศ (ไฟป่า , มลพิษ , ฝุ่น) 	<p>ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน ร้อยละ 0.50 %</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. กองช่าง 2. กองสาธารณสุข

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการ พัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ ให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. ประชาชนมีความพึง พอใจต่อการให้บริการ สาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น 2. องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นยึดประชาชน เป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความ ต้องการและให้บริการ อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส 3. ประชาชนทุกภาค ส่วนมีส่วนร่วมในการ พัฒนาองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น</p>	<p>1. ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้าง ความสามัคคี ประองดอง เพื่อ ความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข 2. เพิ่มประสิทธิภาพและ พัฒนาระบบคุณภาพของการ บริหารจัดการองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ให้ได้ตามเกณฑ์ มาตรฐานการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 3. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เพื่อสนับสนุนภารกิจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ประเมินประสิทธิภาพของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (LPA) ด้านที่ 5 ธรรมาภิบาล ร้อยละ 70</p>	<p>1. สำนักปลัด องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด 2. สำนักงาน เลขานุการองค์การ บริหารส่วนจังหวัด 3. กองคลัง 4. กองช่าง 5. กองสาธารณสุข 6. กองยุทธศาสตร์ และงบประมาณ 7. กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม 8. กองสวัสดิการ สังคม 9. กองพัสดุและ ทรัพย์สิน</p>

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของ อปท.ใน ระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการ พัฒนา (Goals)	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ) (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>4. ส่งเสริมและพัฒนาขีด ความสามารถของบุคลากร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างต่อเนื่อง</p> <p>5. สร้างความตระหนักและ จิตสำนึกในการให้บริการ แก่บุคลากรองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น</p> <p>6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการบริหาร จัดการองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น</p>		<p>10. กองการเจ้าหน้าที่</p> <p>11. หน่วยตรวจสอบ ภายใน</p>

ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทาง การพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและ สังคมที่มีคุณภาพ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ มีรายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่า คนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัย เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่า ทุกคนมีการศึกษาที่มี คุณภาพอย่าง ครอบคลุมและ เท่าเทียม และ สนับสนุนโอกาสใน การเรียนรู้ตลอดชีวิต	หมวดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทาง การพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาคุณภาพ ชีวิต	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็ง และยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถด้าน การเกษตร	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ มีรายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุ ความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรม ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคน มีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับ ทุกคนในทุกวัย เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาค ระหว่างเพศและให้อำนาจ ของผู้หญิงและเด็กหญิง ทุกคน เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมี ผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมที่ เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้าม รุ่นลดลง และความ คุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคม

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทาง การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					<p>เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาค ภายในและระหว่าง ประเทศ</p> <p>เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์มี ความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน เพื่อต่อสู้กับการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น</p> <p>เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ชอบและครอบคลุมใน ทุกระดับ</p>	<p>หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ประชาชน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน</p>

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้า ชายแดน และผลิตภัณฑ์ ใหม่	ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิง บูรณาการ	เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโต ทางเศรษฐกิจ ที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน เต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิตที่ยั่งยืน	หมวดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของ การท่องเที่ยวที่เน้น คุณภาพและความ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

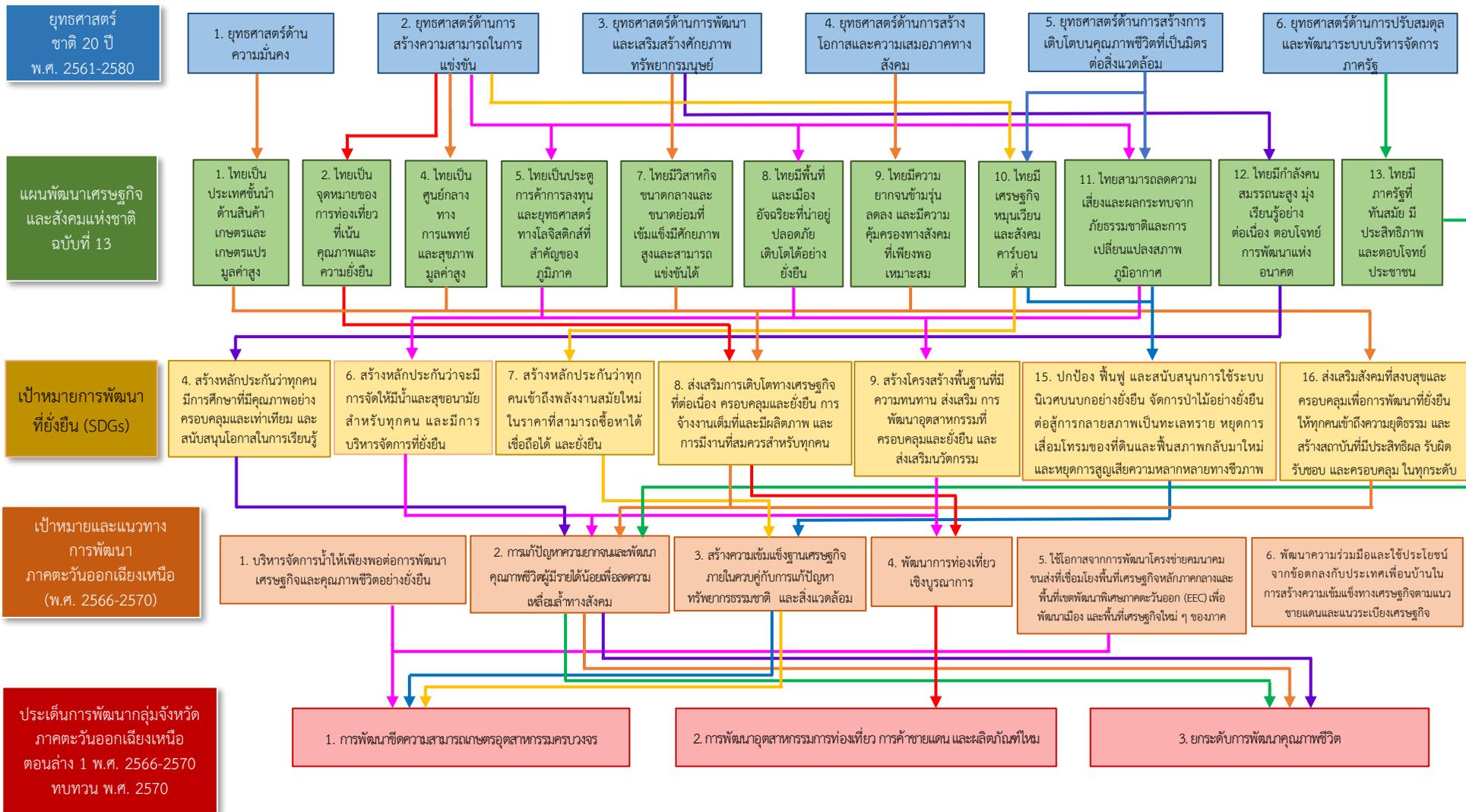
ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และยั่งยืน	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วม	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถ เกษตรกรอุตสาหกรรม ครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้ เพียงพอต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและคุณภาพ ชีวิตอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็ง ฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่า จะมีการจัดให้มีน้ำ และสุขอนามัย สำหรับทุกคน และมี การบริหารจัดการ ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิต ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ป่าไม้และ สนับสนุนการใช้ ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน จัดการป่า ไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้ การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความ เสี่ยงและผลกระทบ จากภัยธรรมชาติ และ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นที่สภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ		
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 6</u> การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค	<u>เป้าหมายที่ 9</u> สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	<u>หมวดหมู่ที่ 5</u> ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค <u>หมวดหมู่ที่ 8</u> ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐให้มี ประสิทธิภาพ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มี รายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุม ในทุกระดับ เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็ง ให้แก่งlobal ดำเนินงานและฟื้นฟู สภาพหุ้นส่วน ความร่วมมือระดับโลก สำหรับการพัฒนา ที่ยั่งยืน	หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และ ตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้าน การปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการ บริหารจัดการ ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมอนุรักษ์ และใช้พลังงานอย่าง มีคุณค่า	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 5</u> การส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้พลังงานอย่างมี คุณค่า	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมี ส่วนร่วม	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การพัฒนาขีด ความสามารถเกษตร อุตสาหกรรมครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็ง ฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่ กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	<u>เป้าหมายที่ 7</u> สร้างหลักประกันว่า ทุกคน เข้าถึงพลังงาน สมัยใหม่ ในราคา ที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน	<u>หมวดหมายที่ 10</u> "ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ"	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

แผนผังความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2566-2570

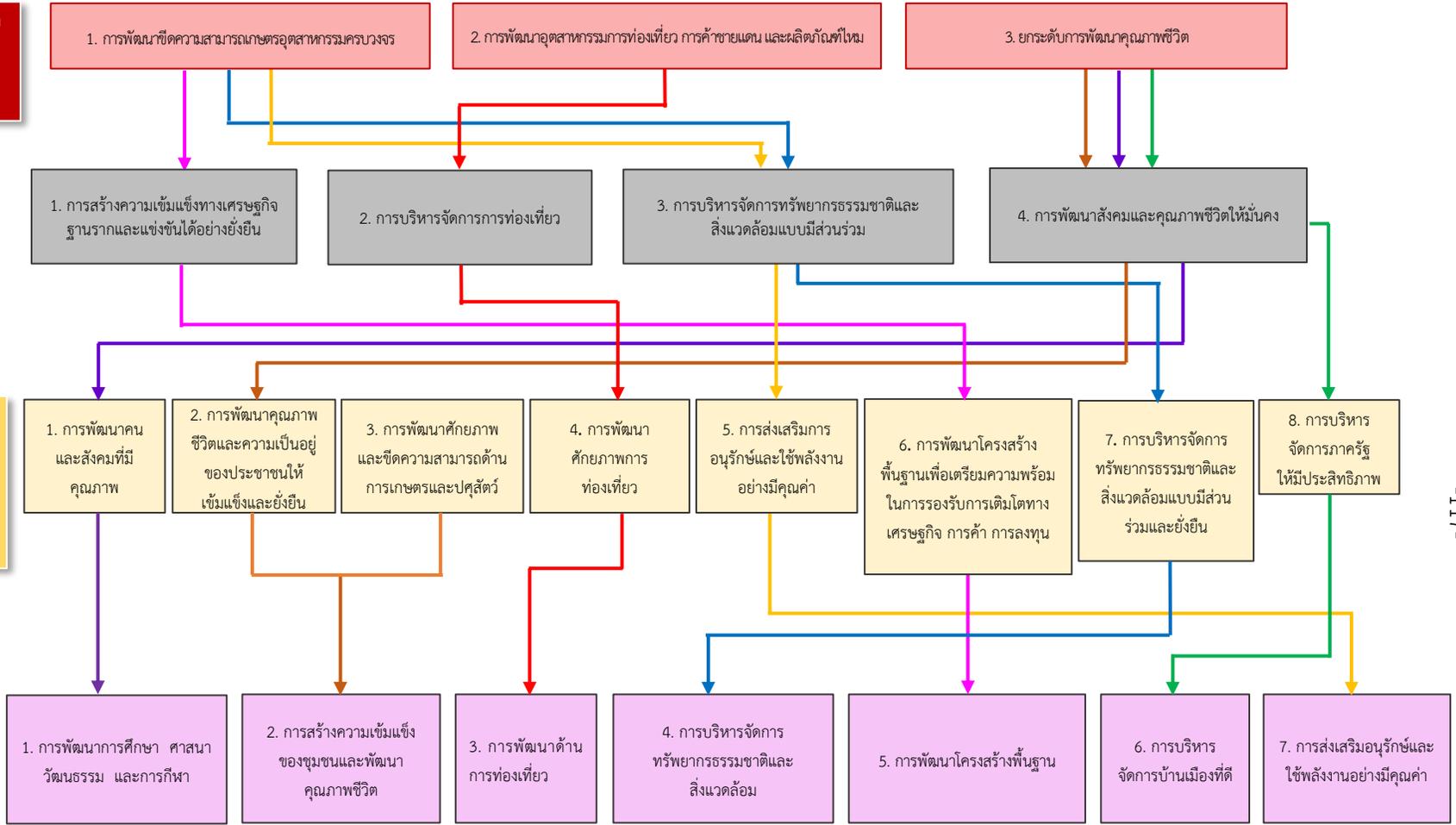

ประเด็นการพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1
พ.ศ. 2566-2570

ประเด็นการพัฒนา
จังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ของ อปท. ในระดับจังหวัด
ชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)
ทบทวนเฉพาะปี
พ.ศ. 2568-2570

ยุทธศาสตร์ขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ.2566-2570

หลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว
ต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม

พ.ศ. 2568-2570

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
โทร 0-4412-4622

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
เรื่อง หลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัด
เป็นองค์รวม พ.ศ. 2568-2570

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกาศกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งโครงการหรือกิจกรรมโดยตรงเพราะมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม นั้น

เพื่อให้การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิเกิดความรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้ประกาศหลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม พ.ศ. 2568-2570 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ใช้เป็นแนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกินศักยภาพของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2568

(นางสาวสุวีรธร นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

คำนำ

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกาศกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งโครงการหรือกิจกรรมโดยตรงเพราะมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม

เพื่อให้การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิเกิดความรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้ประกาศหลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม พ.ศ. 2568-2570 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ใช้เป็นแนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกินศักยภาพของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ

(นางสาวสุวิวรรณ นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

อนุมัติ วันที่ 30 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2568

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. หลักการทั่วไป	1
2. ลักษณะการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด	1
3. หลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นฯ	3
4. วิธีการประสานโครงการ	4
5. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นต้องขอประสานแผนที่มีความสัมพันธ์ สอดคล้อง และเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	5
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ	6
ภาคผนวก	
แบบเสนอโครงการสำหรับประสานโครงการพัฒนางานองค์การบริหารส่วนจังหวัด	7
แบบบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นฯ ที่เกินศักยภาพในระดับอำเภอ (แบบ ปพจ.01)	10
แบบบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นฯ ที่เกินศักยภาพในระดับจังหวัด (แบบ ปพจ.02)	12
แบบฟอร์มตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารประกอบการเสนอโครงการ	14
ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	15

**หลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิเป็นนครรวม พ.ศ. 2568-2570**

1. หลักการ

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งโครงการหรือกิจกรรมโดยตรงเพราะมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นนครรวม

เพื่อให้การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิเกิดความรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิจึงได้ประกาศหลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นนครรวม พ.ศ. 2568-2570 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิใช้เป็นแนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกินศักยภาพของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ลักษณะการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 ได้ประกาศให้ยกเลิกรรคหนึ่งและวรรคสองของข้อ 3 ของประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2564 ดังนี้

2.1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

(1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

2.2 ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่และขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตาม 2.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(2) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงาน โครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(3) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(4) การส่งเสริมจารีต ประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(6) ให้บริการด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(7) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

2.3 การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

2.4 ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552

3. หลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิเป็นองค์รวม พ.ศ. 2568-2570

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอไม่อาจประชุมเพื่อประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอได้ เพราะมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นกรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นฯ เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น โดยประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกาศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2546 ดังนี้

3.1 ขอบเขต/ประเภทโครงการ

3.1.1 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมของจังหวัด

1) เป็นโครงการที่ได้รับความเสียหายกรณีเกิดสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยมีลักษณะเป็นการช่วยเหลือประชาชนเพื่อเยียวยา สงเคราะห์ บรรเทาผลกระทบของประชาชนด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

2) เป็นโครงการที่เกิดประโยชน์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป หรือประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) เป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) มีความคุ้มค่า มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม

5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเองได้

6) มีหลักฐานการขออนุญาตใช้พื้นที่จากหน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่ เช่น กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ ประชาชนเจ้าของที่ดิน

7) พื้นที่มีความพร้อมสามารถเข้าดำเนินการได้ทันที โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยินยอมให้เข้าดำเนินการในพื้นที่แนบประกอบการเสนอโครงการ

8) การดำเนินการไม่ซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

3.1.2 โครงการตามภารกิจที่เป็นโครงการที่มีการดำเนินการในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ

ได้แก่ การส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต , การส่งเสริมการจัดการศึกษาและกีฬา , การพัฒนากลุ่มอาชีพ , การส่งเสริมการท่องเที่ยว , ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น , ด้านสาธารณสุข และการส่งเสริมและอนุรักษ์พลังงาน

1) เป็นโครงการที่เกิดประโยชน์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป หรือประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- 2) เป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) มีความคุ้มค่า มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม
- 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเองได้

3.1.3 การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

เป็นโครงการกรณีเกิดโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคดังกล่าว โดยเข้าไปดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการป้องกันการควบคุมการแพร่ระบาด และการระงับการระบาดของโรคนั้น หรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับผู้ที่มีภาวะเสี่ยง

3.1.4 โครงการตามนโยบายกระทรวงมหาดไทยหรือมติคณะรัฐมนตรี การสนับสนุนนโยบายรัฐบาล

- 1) เป็นโครงการกรณีจำเป็นเร่งด่วนและเกิดประโยชน์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป หรือประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) เป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) มีความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยตรง
- 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเองได้
- 5) มีหลักฐานการขออนุญาตใช้พื้นที่จากหน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่ เช่น กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ ประชาชนเจ้าของที่ดิน
- 6) พื้นที่ที่มีความพร้อมสามารถเข้าดำเนินการได้ทันที โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยินยอมให้เข้าดำเนินการในพื้นที่แนบประกอบการเสนอโครงการ
- 7) การดำเนินการไม่ซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

4. วิธีการประสานโครงการ

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอไม่อาจประชุมเพื่อประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอได้ เพราะมีเหตุแห่งความจำเป็น หรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งโครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้โดยตรง โดยจัดส่งเอกสาร ดังนี้

1. หนังสือนำส่งจากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
2. แบบเสนอโครงการ (ตามแบบที่กำหนด)
3. บัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ปพอ.01) ตามบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
4. พิกัดทางภูมิศาสตร์ และแผนผังที่ตั้งโครงการ ในจุดที่จะเริ่มดำเนินการที่มีความชัดเจน
5. รายละเอียดประมาณราคา (ปร.4 , ปร.5)
6. ภาพถ่าย (สี) แสดงที่ตั้งโครงการ
7. เอกสารแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยสำเนาหน้าปกแผนพัฒนาท้องถิ่น สำเนาประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น และสำเนาหน้าแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8. เอกสารการประชุมประชาคมท้องถิ่น ประกอบด้วยสำเนารายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้าน พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ สำเนารายงานการประชุมประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล พร้อมสำเนา ลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ และภาพถ่ายการประชุมฯ (สี)

9. สำเนาหน้าค่าแถลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี สำเนาหน้าปกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ และสำเนา ประกาศใช้เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ

10. สำเนาบันทนาการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นภาพถ่ายโอน) หรือแบบระวางที่ดิน/แผนที่ภาษี หรือหนังสือรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงว่าเป็น ที่สาธารณประโยชน์ (กรณีเป็นที่สาธารณะ)

11. กรณีที่มีโครงการที่จะดำเนินการในพื้นที่ของประชาชน/เอกชน/หน่วยงานอื่น ๆ ให้มีหนังสือ อนุญาต/ยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่ เช่น กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ กรมป่าไม้ กรมเจ้าท่า

12. หนังสือยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่โดยผ่านความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นนั้นและเอกสาร การขออนุญาตพื้นที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

หมายเหตุ *** รับรองสำเนาเอกสารทุกฉบับ***

ทั้งนี้ *** หากเอกสารไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้องตามที่กำหนด จะไม่นำเสนอคณะกรรมการประสาน แผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิพิจารณา ***

5. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องขอประสานแผนที่มีความสัมพันธ์ สอดคล้อง และเชื่อมโยงกับประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม แหล่งผลิตอาหาร พลังงาน ทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ”

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและ

ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการ

เติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

6. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

วิสัยทัศน์

“พัฒนาชัยภูมิเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงทุกภูมิภาค ประชาชนมั่นคงเป็นสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างยั่งยืน การศึกษาเป็นเลิศ สังคมมีความเป็นธรรม ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการกีฬา
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แบบเสนอโครงการที่เกินศักยภาพสำหรับประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

1. ชื่อโครงการ เช่น โครงการก่อสร้างถนน.....เชื่อมระหว่างตำบล.....กับตำบล.....
(หากเป็นโครงการประเภทถนน จะต้องแสดงให้เห็นว่าเป็นการเชื่อมกันระหว่าง 1 ตำบลขึ้นไป)

2. หลักการและเหตุผล เป็นการกล่าวถึงปัญหา สาเหตุหรือความจำเป็น ซึ่งบรรยายถึงเหตุผลและความจำเป็น
ที่จะต้องมีการจัดทำโครงการนี้โดยแสดงถึงจำนวนประชากร/ครัวเรือน ผลิตผลทางการเกษตร
ทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ ที่ประสบปัญหาและมีผลกระทบ ซึ่งให้บรรยายแสดงเจตนารมณ์ของโครงการตาม
ข้อ 1 โดยจะต้องให้อยู่ในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดพร้อมทั้งระบุสภาพพื้นที่เดิม/สภาพปัจจุบัน

3. ที่มาของโครงการ (ดำเนินการได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 ประชาชนในท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งเกิดจากการทำความตกลง
ระหว่าง อปท. ด้วยกันเองคือและ อปท.....(ให้ระบุชื่อ อปท.)

3.2 สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ อปท. พ.ศ. 2548
และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2561 ข้อ 10 (2)

3.2.1 เป็นปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชน และจะพิจารณา
บรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบต. / เทศบาล

3.2.2 เป็นโครงการที่เกินศักยภาพของ อบต. / เทศบาล

3.2.3 โครงการดังกล่าวฯ บรรจุอยู่ในแผนชุมชนและแผนหมู่บ้านเรียบร้อยแล้ว

4. ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์

4.1 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

4.2 สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน

4.3 สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG)

4.4 สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

4.5 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด

4.6 สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566 -
2570)

4.7 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

4.8 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบล.....เทศบาล.....

5. วัตถุประสงค์ ให้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรใน
ด้านใดมากที่สุดเพียงใด หรือแสดงให้เห็นถึงผลที่ต้องการจะบรรลุ อย่างน้อย 3 หัวข้อ

6. เป้าหมาย

- 6.1 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ให้ระบุถึงจำนวนกิจกรรมและดำเนินการอย่างไร เท่าใด มีลักษณะอย่างไร และจำนวนเท่าใด
- 6.2 เป้าหมายเชิงปริมาณ (จำนวนผลผลิต)
- 6.3 เป้าหมายเชิงผลลัพธ์ (สิ่งที่ได้รับจากการดำเนินการ)
- 6.4 กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ได้รับประโยชน์

7. สถานที่ดำเนินการ : ระบุพื้นที่ดำเนินการ เช่น อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน เป็นต้น และระบุพิกัดทาง ภูมิศาสตร์ (Global Positioning System)

8. ระยะเวลาดำเนินการ ให้ระบุเวลาที่คาดว่าจะใช้ดำเนินการจริงในปีงบประมาณ หรือแต่ละปีงบประมาณ

9. วิธีดำเนินการ (การให้รายละเอียดในการดำเนินการทำอะไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งรวมถึงระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือปฏิบัติในการใช้จ่ายเงิน)

- 9.1 ยินยอมให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามโครงการดังกล่าวตามอำนาจหน้าที่
- 9.2 โครงการที่เสนอต้องไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการที่ได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

10. สถานภาพของโครงการ (ให้ระบุว่า เป็นโครงการใหม่หรือโครงการที่ต่อเนื่องจากโครงการเดิม)

11. ผู้รับผิดชอบโครงการ

- 11.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิรับผิดชอบการก่อสร้าง / หรือดำเนินงานตามโครงการ
- 11.2 องค์การบริหารส่วนตำบล / เทศบาล ผู้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณต้องรับผิดชอบดูแล และบริหารจัดการทรัพย์สินหลังจากที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและครบกำหนดระยะเวลาตามหลักประกันความชำรุดบกพร่องแล้ว

12. งบประมาณ เป็นประมาณการค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของโครงการ

13. ตัวชี้วัด ให้ระบุตัวชี้วัดของโครงการเป็นร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย หรืออัตราส่วน ที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง

14. ผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นการระบุถึงผลที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการ ระบุทั้งเชิง ปริมาณหรือเชิงคุณภาพที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติและวัดเป็นตัวเลขได้

15. ข้อมูลพื้นฐาน ให้ระบุข้อมูลพื้นฐานเดิม ก่อนมีการดำเนินการตามโครงการนี้ซึ่งเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล..... ได้จัดเก็บข้อมูลไว้แล้ว

16. พื้นที่ดำเนินการ

16.1 พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบ ของ อบต...../เทศบาล..... สามารถดำเนินการได้

16.2 พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบของบุคคลชื่อ.....
โดยบุคคลดังกล่าวได้อุทิศที่ดินให้ดำเนินการแล้ว และได้แนบเอกสารการอุทิศที่ดินมาพร้อมนี้ / หรือหน่วยงาน
ชื่อ.....ได้อนุญาตให้ใช้พื้นที่ดำเนินการได้ และได้แนบเอกสารใบอนุญาตให้ใช้พื้นที่มาด้วยแล้ว

17. กรรมสิทธิ์ในที่ดินก่อสร้าง

- ที่ดินสาธารณะ ที่อยู่ในความดูแลของ อบต./เทศบาล
- ที่ดินราชพัสดุแนบหนังสือขออนุญาตให้ดำเนินการ
- ที่ดินชลประทานแนบหนังสือขออนุญาตให้ดำเนินการ
- ที่ดิน สปก.แนบหนังสือขออนุญาตให้ดำเนินการ ที่ดินเอกชน แนบหนังสืออุทิศที่ดิน
- อื่น ๆ ระบุ (ที่ดินอยู่ในความดูแลของแขวงทางหลวงแผ่นดิน เป็นต้น)

18. ได้ขอรับงบประมาณจากหน่วยงานใด

- ไม่มี
- มี ระบุ

19. ผู้ชี้สถานที่ก่อสร้าง ได้มอบหมายให้ นาย/นาง/นางสาว.....
ตำแหน่ง.....หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ..... เป็นผู้ชี้สถานที่เพื่อดำเนินการสำรวจและก่อสร้าง
(หากในวันที่จะต้องชี้สถานที่ฯ ผู้ชี้สถานที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ จะต้องมอบอำนาจให้บุคคลอื่นทำแทนเป็น
ลายลักษณ์อักษรด้วย)

20. การติดตามและประเมินผล ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการควบคุมติดตามและประเมินผลโครงการ
(ทำแบบติดตามเชิงคุณภาพและติดตามเชิงปริมาณ) ทั้งนี้เป็นไปตามที่ระเบียบและวิธีการที่กำหนด

ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ
(.....)
ตำแหน่ง ปลัด.อบต./เทศบาล

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ
(.....)
ตำแหน่ง นายก อบต./ นายกเทศมนตรี

3. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

4. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

5. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-
รวม ทั้งสิ้น	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

ลงชื่อ

(นาย/นาง/นางสาว.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล.....

หมายเหตุ: แบบ ปพอ.01 ให้นำไปใช้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568 -2570 ได้

3. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

4. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

5. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-
รวมทั้งสิ้น	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

ลงชื่อ

(นาย/นาง/นางสาว.....)

กรรมการและเลขานุการ

ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด.....

ลงชื่อ

(นาย/นาง/นางสาว.....)

ประธานกรรมการ

ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด.....

หมายเหตุ: แบบ ปพอ.01 ให้นำไปใช้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568 -2570 ได้

แบบฟอร์มตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารประกอบการเสนอโครงการ

โครงการ.....

1. หนังสือนำส่งจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล..... ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
2. แบบเสนอโครงการ (ตามแบบที่กำหนด)
3. บัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ (แบบ ปพอ.01)
4. พิกัดทางภูมิศาสตร์ และแผนผังที่ตั้งโครงการ ในจุดที่จะเริ่มดำเนินการที่มีความชัดเจน
5. รายละเอียดประมาณราคา (ปร.4 , ปร.5)
6. ภาพถ่าย (สี) แสดงที่ตั้งโครงการ
7. เอกสารแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 7.1 สำเนาหน้าปกแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 7.2 สำเนาประกาศการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น
- 7.3 สำเนาหน้าแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 7.4 อื่น ๆ
8. เอกสารการประชุมประชาคมท้องถิ่น
- 8.1 สำเนารายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้าน พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ
- 8.2 สำเนารายงานการประชุมประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ
- 8.3 ภาพถ่ายการประชุมฯ (สี)
- 8.4 อื่น ๆ
9. เอกสารเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- 9.1 สำเนาหน้าคำแถลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- 9.2 สำเนาหน้าปกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- 9.3 สำเนาประกาศใช้เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- 9.4 อื่น ๆ
10. สำเนาบันทนาการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นการถ่ายโอน) หรือแบบระวางที่ดิน/แผนที่ภาษี หรือหนังสือรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ (กรณีเป็นที่สาธารณะ) (ถ้ามี)
11. กรณีที่มีโครงการที่จะดำเนินการในพื้นที่ของประชาชน/เอกชน/หน่วยงานอื่น ๆ ให้มีหนังสืออนุญาต/ยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่ เช่น กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ กรมป่าไม้ กรมเจ้าท่า
12. หนังสือยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่โดยผ่านความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นนั้นและเอกสารการขออนุญาตพื้นที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

หมายเหตุ *** เอกสารที่เป็นสำเนา ต้องรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ***

ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทาง การพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและ สังคมที่มีคุณภาพ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ มีรายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่า คนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัย เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่า ทุกคนมีการศึกษาที่มี คุณภาพอย่าง ครอบคลุมและ เท่าเทียม และ สนับสนุนโอกาสใน การเรียนรู้ตลอดชีวิต	หมวดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตอบสนองต่อ การพัฒนาแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาคุณภาพ ชีวิต	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็ง และยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถด้าน การเกษตร	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาคาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ มีรายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุ ความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรม ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคน มีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับ ทุกคนในทุกวัย เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาค ระหว่างเพศและให้อำนาจ ของผู้หญิงและเด็กหญิง ทุกคน เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมี ผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมที่ เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้าม รุ่นลดลง และความ คุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคม

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทาง การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					<p>เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาค ภายในและระหว่าง ประเทศ</p> <p>เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์มี ความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน เพื่อต่อสู้กับการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น</p> <p>เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ชอบและครอบคลุมใน ทุกระดับ</p>	<p>หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ประชาชน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน</p>

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้า ชายแดน และผลิตภัณฑ์ ใหม่	ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิง บูรณาการ	เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโต ทางเศรษฐกิจ ที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน เต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิตที่ยั่งยืน	หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของ การท่องเที่ยวที่เน้น คุณภาพและความ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

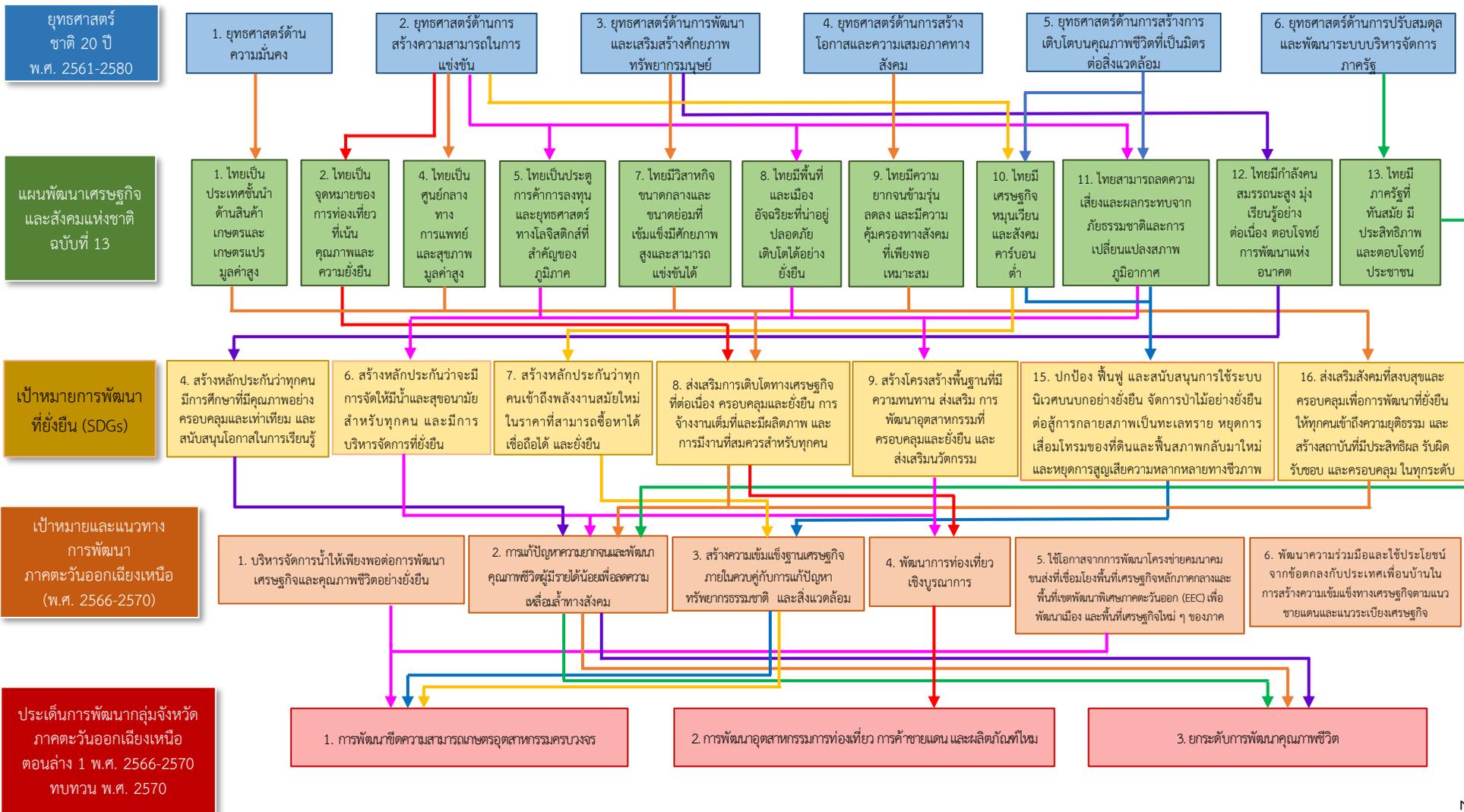
ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และยั่งยืน	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วม	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถ เกษตรกรอุตสาหกรรม ครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้ เพียงพอต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและคุณภาพ ชีวิตอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็ง ฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่า จะมีการจัดให้มีน้ำ และสุขอนามัย สำหรับทุกคน และมี การบริหารจัดการ ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิต ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ป่าไม้และ สนับสนุนการใช้ ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน จัดการป่า ไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้ การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความ เสี่ยงและผลกระทบ จากภัยธรรมชาติ และ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นที่สภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ		
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 6</u> การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค	เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค หมวดหมู่ที่ 8 "ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน"	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดรับชอบ และครอบคลุมในทุกกระดับ เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน	หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมอนุรักษ์ และใช้พลังงานอย่าง มีคุณค่า	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 5</u> การส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้พลังงานอย่างมี คุณค่า	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมี ส่วนร่วม	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การพัฒนาขีด ความสามารถเกษตร อุตสาหกรรมครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็ง ฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่ กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	<u>เป้าหมายที่ 7</u> สร้างหลักประกันว่า ทุกคน เข้าถึงพลังงาน สมัยใหม่ ในราคา ที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน	<u>หมวดหมู่ที่ 10</u> ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

แผนผังความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2566-2570

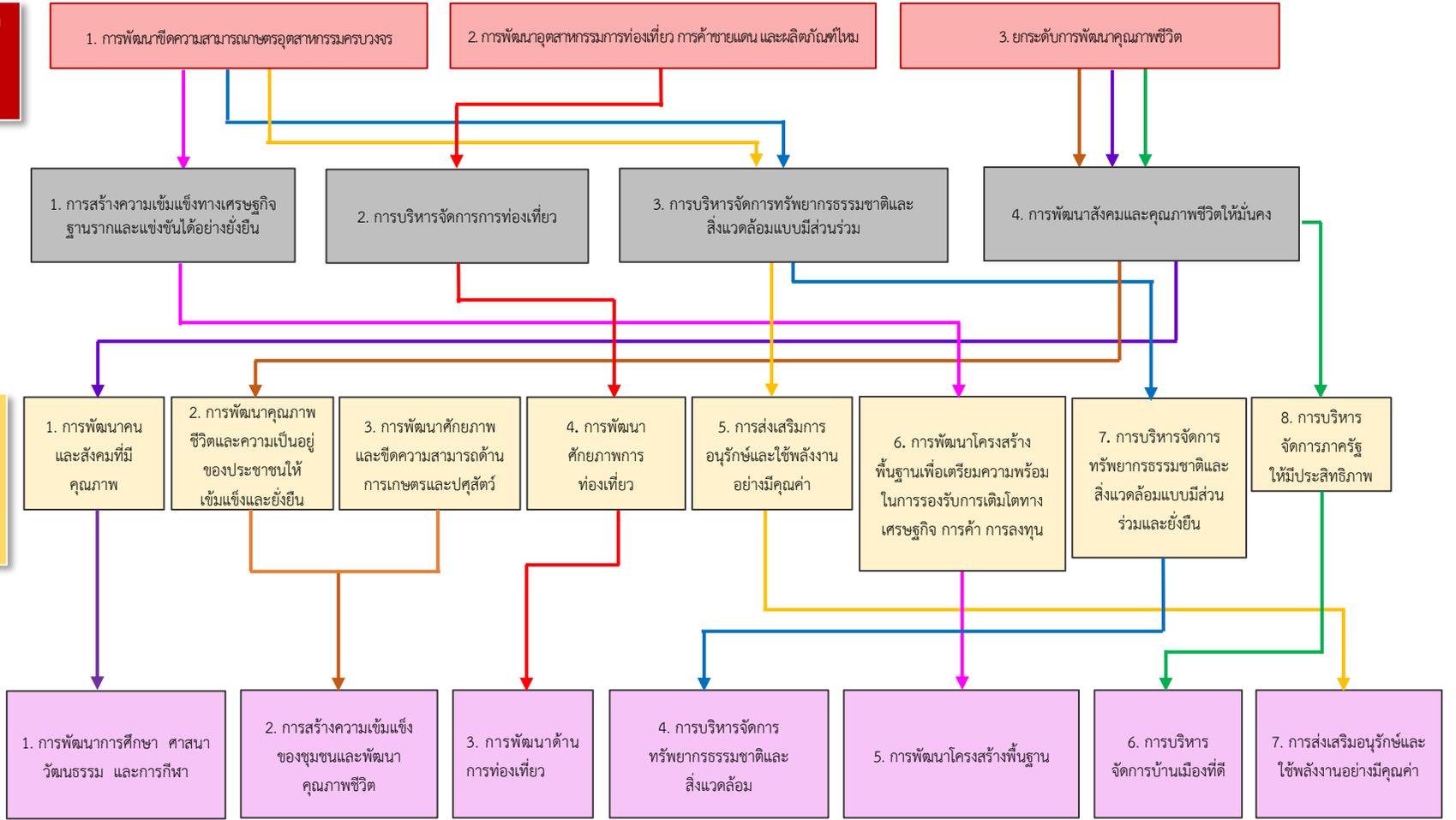

ประเด็นการพัฒนา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1
พ.ศ. 2566-2570

ประเด็นการพัฒนา
จังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ของ อปท. ในระดับจังหวัด
ชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)
ทบทวนเฉพาะปี
พ.ศ. 2568-2570

ยุทธศาสตร์ขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ.2566-2570

กรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น แบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)

เฉพาะปี พ.ศ. 2568 – 2570

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
โทร 0-4412-4622

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
เรื่อง กรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)
เฉพาะปี พ.ศ. 2568 – 2570

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ทบทวนกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 รวมทั้งกำหนดแนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นฯ ให้เป็นปัจจุบัน

เพื่อให้เกิดการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่กับทุกภาคส่วนและเป็นการส่งเสริมและประสานความร่วมมือการพัฒนาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกับแผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืนระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด และเป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงประกาศกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568 – 2570 เพื่อใช้เป็นกรอบการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น และสำหรับนำไปประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกินศักยภาพของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2568

(นางสาวสุวิวรรณ นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

คำนำ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้ทบทวนกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น แบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับ ประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผน และประสานแผนพัฒนาพื้นที่ ในระดับอำเภอ และตำบล พ.ศ. 2562 เพื่อนำไปประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกินศักยภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ

(นางสาวสุวิวรรณ นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

อนุมัติ วันที่ 30 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2568

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. หลักการทั่วไป	1
2. การแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ	3
3. ลักษณะการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะ	4
4. กรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ	5
4.1 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการประสานโครงการ	6
4.2 วิธีการประสาน	7
4.3 ระยะเวลา	10
4.4 งบประมาณที่ต้องขอประสานโครงการ	10
4.5 จำนวนโครงการ	10
4.6 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นฯ	11
ภาคผนวก	
แบบเสนอโครงการสำหรับประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด	12
แบบบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นฯ ที่เกินศักยภาพในระดับอำเภอ (แบบ ปพจ.01)	15
แบบบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นฯ ที่เกินศักยภาพในระดับจังหวัด (แบบ ปพจ.02)	17
แบบฟอร์มตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารประกอบการเสนอโครงการ	19
ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นฯ	20

กรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ
(พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568 – 2570

1. หลักการทั่วไป

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา 17 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยมีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นและสนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 53/1 กำหนดให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด และเมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวง ที่กระทำในพื้นที่จังหวัดต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารราชการตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตามแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรา 57 (1) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ความสอดคล้องและความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาจังหวัดกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับการพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 10 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ทั้งนี้ ในการจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งนำปัญหาความต้องการจากแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน ที่เกินศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชนที่จะดำเนินการเอง ได้มาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น แต่หากเกินศักยภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งให้เสนอปัญหา ความต้องการไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำมาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามอำนาจหน้าที่

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ในมาตรา 25 ได้กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการดำเนินกิจการของจังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ดังนั้น แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสัมพันธ์กันกับ มาตรา 7 ที่กำหนดให้การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการต้องเป็นไปตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อความผาสุกของประชาชนในพื้นที่ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยสอดคล้องกับหลักการ (1) การพัฒนาแบบองค์รวมซึ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การรักษาความสงบเรียบร้อยและการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและการมีส่วนร่วม

ของประชาชนในพื้นที่ (2) การบริหารงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (3) การบริหารแผนงาน โครงการ กิจกรรมในโครงการ งบประมาณ และบุคลากรในจังหวัดเพื่อให้เกิดการปฏิบัติราชการร่วมกันโดยใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีเป็นหลัก (4) การส่งเสริมและดำเนินการให้เกิดความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชนในจังหวัด (5) การกระจายอำนาจการตัดสินใจไปสู่ระดับผู้ปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการและ (6) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีความโปร่งใส และมีการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 10 เป็นการกำหนดให้มีการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เกินศักยภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งให้เสนอปัญหา ความต้องการไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดและให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำมาพิจารณาบรรจุไว้ใน แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอำนาจหน้าที่ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 ข้อ 19 กำหนดให้องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพิจารณาโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอรับการประสานโครงการตามบัญชี ประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโครงการที่คณะกรรมการบริหารงานจังหวัด แบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) เพื่อบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมทั้งตรวจสอบ โครงการดังกล่าวเพื่อไม่ให้โครงการซ้ำซ้อนกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติงานของส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่น และให้จัดทำบัญชีประสานโครงการพัฒนาเพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา ดำเนินการ ซึ่งสัมพันธ์สอดคล้องและเชื่อมโยงกับมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่กำหนด

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 และพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งแนวทางการประสาน โครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 โดยแจ้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดใดที่ได้ประกาศใช้กรอบการประสาน แผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดแล้ว และได้ดำเนินการเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง และทบทวนกรอบการประสาน แผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดก่อนวันที่ 26 มิถุนายน 2568 ให้ใช้กรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ในระดับจังหวัดได้ต่อไป โดยไม่ต้องทบทวนกรอบประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดตามแนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนา พื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 ก็ได้ กรณี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดใดที่มีความพร้อมในการ ทบทวนกรอบประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 ก็สามารถกระทำได้แม้ว่าจะได้มีการทบทวนกรอบการประสาน แผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 แล้วก็ตาม ซึ่งจะทำให้เกิด การประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุด ในการพัฒนาท้องถิ่น

2. การแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้เกิดการบูรณาการและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan) บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่กับทุกภาคส่วนและสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด ในกรณีที่มีความซ้ำซ้อนกันในเรื่องงบประมาณ ระยะเวลาดำเนินการ ผู้ดำเนินการ หรือโครงการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นการส่งเสริมและประสานความร่วมมือการพัฒนาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กับแผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืนระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 มาตรา 4 มาตรา 7 มาตรา 14 มาตรา 17 และมาตรา 25 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 ข้อ 4 ข้อ 19 ข้อ 21 ข้อ 28 และ 29 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 10 จึงปรับปรุงคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดและระดับอำเภอรวมถึงกรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 7467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2563 โดยให้จังหวัดจัดทำประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด และให้อำเภอจัดทำประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ

2.1 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำเป็นประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด โดยมีนายกองการปกครองส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้ท้องถิ่นจังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัดในการดำเนินการจัดทำร่างประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เพื่อเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม และจัดส่งประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการต่อไป รวมถึงกรณีตำแหน่งในคณะกรรมการฯ วางลงด้วย ในประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่แจ้งประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่งทราบและดำเนินการแจ้งหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรภาคประชาสังคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับการประกาศแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการฯ ทุกคนทราบด้วย

ให้ท้องถิ่นจังหวัดแจ้งประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดและเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

2.2 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับอำเภอ

ให้นายอำเภอจัดทำเป็นประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ มีนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนั้นเป็นประธานกรรมการ โดยมาจากการคัดเลือกกันเองของนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนั้น ให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนั้นเป็นกรรมการและเลขานุการที่ประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอนั้นคัดเลือก ทั้งนี้ ให้ท้องถิ่นอำเภอ เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอในการดำเนินการจัดทำร่างประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ และจัดส่งประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ รวมถึงกรณีตำแหน่งในคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอว่างลงด้วย

3. ลักษณะการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 ได้ประกาศให้ยกเลิกวรรคหนึ่งและวรรคสองของข้อ 3 ของประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2564 ดังนี้

3.1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

(1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

3.2 ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่และขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตาม 4.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(2) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงาน โครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(3) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(4) การส่งเสริมจารีต ประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(6) ให้บริการด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(7) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

3.3 การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

3.4 ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552

4. กรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570) ทบทวนเฉพาะปี พ.ศ. 2568 – 2570

เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้ทบทวนกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568-2570 โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกาศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2546 ดังนี้

4.1 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการประสานโครงการ

➤ ขอบเขต/ประเภทของโครงการที่ขอประสาน

4.1.1 ถนนลาดยาง/คอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.)

- (1) เป็นถนนที่มีความเชื่อมต่อคาบเกี่ยวระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป หรือประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์
- (2) เป็นถนนที่ได้มาตรฐานตามประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานงานทางหลวง พ.ศ. 2550 โดยมีความกว้างของผิวจราจร ไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร
- (3) มีความคุ้มค่า มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม
- (4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเองได้
- (5) มีหลักฐานการขออนุญาตใช้พื้นที่จากหน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่ เช่น กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ ประชาชนเจ้าของที่ดิน
- (6) พื้นที่ที่มีความพร้อมสามารถเข้าดำเนินการได้ทันที โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยินยอมให้เข้าดำเนินการในพื้นที่แนบประกอบการเสนอโครงการ
- (7) สำเนาบันทึกการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นการถ่ายโอน)
- (8) กรณีเป็นถนนประเภทอื่นและขนาดความกว้างของถนนนอกเหนือจากที่กำหนด ให้เป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัดชัชวามิพิจารณา

4.1.2 สะพาน

- (1) เป็นสะพานที่มีความคาบเกี่ยวระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป หรือประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์
- (2) มีความคุ้มค่า มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม
- (3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเองได้
- (4) มีหลักฐานการขออนุญาตใช้พื้นที่จากหน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่ เช่น กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ ประชาชนเจ้าของที่ดิน
- (5) พื้นที่ที่มีความพร้อมสามารถดำเนินการได้ทันที โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยินยอมให้เข้าดำเนินการในพื้นที่แนบประกอบการเสนอโครงการ
- (6) สำเนาบันทึกการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นการถ่ายโอน)

4.1.3 การปรับปรุงหรือพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

- (1) เป็นแหล่งน้ำที่มีความคาบเกี่ยวหรือใช้ประโยชน์ร่วมกันของประชาชนในพื้นที่หลาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เช่น อ่างเก็บน้ำ คลองสายหลัก บึง ฯลฯ)
- (2) เกิดวิกฤตเร่งด่วนที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหา
- (3) มีความคุ้มค่า มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม
- (4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเองได้

(5) มีหลักฐานการขออนุญาตใช้พื้นที่จากหน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่ เช่น กรมเจ้าท่า กรมชลประทาน กรมธนารักษ์

(6) พื้นที่ที่มีความพร้อมสามารถเข้าดำเนินการได้ทันที โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยินยอมให้เข้าดำเนินการในพื้นที่แนบประกอบการเสนอโครงการ

(7) ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับชุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ต้นเขิน พ.ศ. 2547 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.8/ว 3672 ลงวันที่ 12 กันยายน 2562 เรื่อง ชักซ้อมการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ในการชุดลอกร่องน้ำ

4.1.4 ไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อความปลอดภัยทางถนน

(1) เป็นไฟฟ้าสำหรับติดตั้งบนถนนที่มีความเชื่อมต่อคาบเกี่ยวระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป หรือประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์ในบริเวณที่มีสถิติเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่หรือเป็นบริเวณที่มีความสับสนของการจราจร

(2) มีความคุ้มค่า มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม

(3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการเองได้

(4) มีหลักฐานการขออนุญาตใช้พื้นที่จากหน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่ เช่น กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ ประชาชนเจ้าของที่ดิน

(5) พื้นที่ที่มีความพร้อมสามารถเข้าดำเนินการได้ทันที โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยินยอมให้เข้าดำเนินการในพื้นที่แนบประกอบการเสนอโครงการ

(6) สำเนาบันทึกการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นการถ่ายโอน)

4.2 วิธีการประสาน

4.2.1 วิธีการเสนอโครงการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น (อบต./เทศบาล จัดส่งเอกสารไปที่ประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับอำเภอ) จัดส่งเอกสาร ดังนี้

(1) แบบเสนอโครงการ (ตามแบบที่กำหนด)

(2) บัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ (แบบ ปพอ.01)

(3) พิกัดทางภูมิศาสตร์ และแผนผังที่ตั้งโครงการ ในจุดที่จะเริ่มดำเนินการที่มีความชัดเจน

(4) รายละเอียดประมาณราคา (ปร.4 , ปร.5)

(5) ภาพถ่าย (สี) แสดงที่ตั้งโครงการ

(6) เอกสารแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย สำเนาหน้าปกแผนพัฒนาท้องถิ่น สำเนาประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น และสำเนาหน้าแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(7) เอกสารการประชุมประชาคมท้องถิ่น ประกอบด้วย สำเนารายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้าน พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ สำเนารายงานการประชุมประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ และภาพถ่ายการประชุมฯ (สี)

(8) สำเนาหน้าคำแถลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี สำเนาหน้าปกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ และสำเนาประกาศใช้เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ

(9) สำเนาบันทนาการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นกรณียกเว้น) หรือแบบระวางที่ดิน/แผนที่ภาษี หรือหนังสือรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงว่าเป็นที่ สาธารณประโยชน์ (กรณีเป็นที่สาธารณะ) (ถ้ามี)

(10) กรณีที่มีโครงการที่จะดำเนินการในพื้นที่ของประชาชน/เอกชน/หน่วยงานอื่น ๆ ให้มี หนังสืออนุญาต/ยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่ เช่น กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ กรมป่าไม้ กรมเจ้าท่า

(11) หนังสือยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่โดยผ่านความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นนั้น และเอกสารการขออนุญาตพื้นที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

หมายเหตุ *** รับรองสำเนาเอกสารทุกฉบับ***

4.2.2 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ

1. คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.1. พิจารณากลับกรองแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนด เป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

1.2 จัดลำดับและพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่กำหนดเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด

1.3 ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด และกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

2. การประชุมของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ

2.1 ให้ประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ จัดประชุมเพื่อประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภออย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

2.2 กรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่จัดทำวาระการประชุม บริหารจัดการประชุมและทำ หนังสือแจ้งการประชุม โดยให้ประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอลงนาม และยกร่างจัดทำเรียงลำดับความสำคัญของโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่นที่จะมีการประสานแผนให้กับคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอเพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาเบื้องต้นและลงนามในแบบตามที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนด (แบบ ปพอ. 01)

2.3 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอพิจารณาหรือจัดลำดับตามที่เลขานุการยกร่างฯ (แบบ ปพอ.01) เพื่อพิจารณา โครงการหรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่จะมีการประสานแผนให้กับคณะกรรมการประสานแผนพัฒนา

ท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด และพิจารณาความถูกต้อง ครบถ้วนของเอกสารตามประเด็นรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ

2.4 เมื่อมีการประชุมเสร็จสิ้นแล้วให้ประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ ส่งโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวให้นายกองการปกครองส่วนจังหวัด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอพิจารณาให้ความเห็นชอบกรณีไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันให้การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นมียกเลิกไป

3. การจัดส่งเอกสาร

ให้นายกองการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอจัดส่งโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้มีการประสานแผนแล้วให้กับคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด โดยใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยจัดทำเป็นหนังสือภายนอก และจัดส่งเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาการประสานโครงการพัฒนาให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ดังนี้

(1) หนังสือนำส่งจากประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ ถึงประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (นายกองการปกครองส่วนจังหวัดชัยภูมิ)

(2) แบบเสนอโครงการ (ตามแบบที่กำหนด)

(3) บัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ (แบบ ปพอ.01)

(4) พิกัดทางภูมิศาสตร์ และแผนผังที่ตั้งโครงการ ในจุดที่จะเริ่มดำเนินการที่มีความชัดเจน

(5) รายละเอียดประมาณราคา (ปร.4 , ปร.5)

(6) พิกัดทางภูมิศาสตร์ และแผนผังที่ตั้งโครงการ ในจุดที่จะเริ่มดำเนินการที่มีความชัดเจน

(7) ภาพถ่าย (สี) แสดงที่ตั้งโครงการ

(8) เอกสารแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยสำเนาหน้าปกแผนพัฒนาท้องถิ่น สำเนาประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น และสำเนาหน้าแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(9) เอกสารการประชุมประชาคมท้องถิ่น ประกอบด้วยสำเนารายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้าน พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ สำเนารายงานการประชุมประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ และภาพถ่ายการประชุมฯ (สี)

(10) สำเนาหน้าค่าแถมงบประมาณรายจ่ายประจำปี สำเนาหน้าปกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ และสำเนาประกาศใช้เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ

(11) สำเนาบันทนาการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นการถ่ายโอน) หรือแบบระวางที่ดิน/แผนที่ภาษี หรือหนังสือรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ (กรณีเป็นที่สาธารณะ)

(12) กรณีที่มีโครงการที่จะดำเนินการในพื้นที่ของประชาชน/เอกชน/หน่วยงานอื่น ๆ ให้มีหนังสืออนุญาต/ยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่ เช่น กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ กรมป่าไม้ กรมเจ้าท่า

(13) หนังสือยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่โดยผ่านความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นนั้น และเอกสารการขออนุญาตพื้นที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

หมายเหตุ *** รับรองสำเนาเอกสารทุกฉบับ***

ทั้งนี้ *** หากเอกสารไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้องตามที่กำหนด จะไม่นำเสนอคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิพิจารณา ***

4.2.3 การจัดส่งโครงการหรือกิจกรรมโดยตรงเพราะมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม

กรณีคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอไม่อาจประชุมเพื่อประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอได้ เพราะมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งโครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงได้ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามตามประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์การประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีมีเหตุแห่งความจำเป็นหรือเพื่อให้เกิดความรวดเร็วต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัดเป็นองค์รวม พ.ศ. 2568-2570 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2568

4.3 ระยะเวลาในการประสานโครงการ

คณะกรรมการประสานแผนแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอจัดประชุมเพื่อประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภออย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อประสานโครงการที่เกินศักยภาพตามกรอบการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ในเดือน เมษายน และ เดือน ตุลาคม

4.4 งบประมาณที่ต้องขอประสานโครงการ

โครงการประเภท ถนน สะพาน และแหล่งน้ำ ให้ใช้หลักเกณฑ์งบประมาณ ดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	รายได้รวมของ อปท. (บาท)	งบประมาณที่เกินศักยภาพ (บาท)
1	ไม่เกิน 25,000,000	500,000 ขึ้นไป
2	25,000,001 – 50,000,000	1,000,000 ขึ้นไป
3	50,000,001 – 75,000,000	2,000,000 ขึ้นไป
4	75,000,001 ขึ้นไป	3,000,000 ขึ้นไป

4.5 จำนวนโครงการ

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ พิจารณาจัดลำดับความสำคัญโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งละ 1 โครงการ

4.6 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องขอประสานแผนที่มีความสัมพันธ์ สอดคล้อง และเชื่อมโยง กับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม แหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ”

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและ ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

4.7 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

วิสัยทัศน์

“พัฒนาชัยภูมิเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงทุกภูมิภาค ประชาชนมั่นคงเป็นสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างยั่งยืน การศึกษาเป็นเลิศ สังคมมีความเป็นธรรม ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ลำดับที่

แบบเสนอโครงการที่เกินศักยภาพสำหรับประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

.....

1. ชื่อโครงการ เช่น โครงการก่อสร้างถนน.....เชื่อมระหว่างตำบล.....กับตำบล.....
(หากเป็นโครงการประเภทถนนต้องแสดงให้เห็นว่าเป็นการเชื่อมกันระหว่าง 1 ตำบลขึ้นไป)

2. หลักการและเหตุผล เป็นการกล่าวถึงปัญหา สาเหตุหรือความจำเป็น ซึ่งบรรยายถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำโครงการนี้โดยแสดงถึงจำนวนประชากร/ครัวเรือน ผลิตผลทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ ที่ประสบปัญหาและมีผลกระทบ ซึ่งให้บรรยายแสดงเจตนารมณ์ของโครงการตามข้อ 1 โดยจะต้องให้อยู่ในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ตามกรอบการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นฯ ที่กำหนด) พร้อมทั้งระบุสภาพพื้นที่เดิม/สภาพปัจจุบัน

3. ที่มาของโครงการ (ดำเนินการได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 ประชาชนในท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้รับประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งเกิดจากการทำความตกลงระหว่าง อปท. ด้วยกันเองคือและ อปท.....(ให้ระบุชื่อ อปท.)

3.2 สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ อปท. พ.ศ. 2548 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2561 ข้อ 10 (2)

3.2.1 เป็นปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชน และจะพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบต. / เทศบาล

3.2.2 เป็นโครงการที่เกินศักยภาพของ อบต. / เทศบาล

3.2.3 โครงการดังกล่าวฯ บรรจุอยู่ในแผนชุมชนและแผนหมู่บ้านเรียบร้อยแล้ว

4. ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์

4.1 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

4.2 สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน

4.3 สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG)

4.4 สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

4.5 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด

4.6 สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

4.7 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

4.8 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบล.....เทศบาล.....

5. วัตถุประสงค์ ให้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการว่า จะสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรในด้านใดมากที่สุดเพียงใด หรือแสดงให้เห็นถึงผลที่ต้องการจะบรรลุ อย่างน้อย 3 หัวข้อ

6. เป้าหมาย

6.1 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ให้ระบุถึงจำนวนกิจกรรมและดำเนินการอย่างไร เท่าใด มีลักษณะอย่างไร และจำนวนเท่าใด เช่น ถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต / ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ต้องมีความกว้างผิวจราจรไม่น้อยกว่า 6 เมตร ตามประกาศกรมโยธาธิการ เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวงและงานทางฯ พ.ศ. 2543 ลงวันที่ 28 เมษายน 2543

6.2 เป้าหมายเชิงปริมาณ (จำนวนผลผลิต)

6.3 เป้าหมายเชิงผลลัพธ์ (สิ่งที่ได้รับจากการดำเนินการ เช่น การก่อสร้างถนน คือสะดวกในการคมนาคม)

6.4 กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ได้รับประโยชน์

7. สถานที่ดำเนินการ : ระบุพื้นที่ดำเนินการ เช่น อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน เป็นต้น และระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ (Global Positioning System)

8. ระยะเวลาดำเนินการ ให้ระบุเวลาที่คาดว่าจะใช้ดำเนินการจริงในปีงบประมาณ หรือแต่ละปีงบประมาณ

9. วิธีดำเนินการ (การให้รายละเอียดในการดำเนินการทำอะไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งรวมถึงระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือปฏิบัติในการใช้จ่ายเงิน)

9.1 ยินยอมให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามโครงการดังกล่าวตามอำนาจหน้าที่

9.2 โครงการที่เสนอต้องไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการที่ได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

10. สถานภาพของโครงการ (ให้ระบุว่า เป็นโครงการใหม่หรือโครงการที่ต่อเนื่องจากโครงการเดิม)

11. ผู้รับผิดชอบโครงการ

11.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ รับผิดชอบ การก่อสร้าง / หรือดำเนินงานตามโครงการ

11.2 องค์การบริหารส่วนตำบล / เทศบาล ผู้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ต้องรับผิดชอบดูแลและบริหารจัดการทรัพย์สินหลังจากที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและครบกำหนดระยะเวลาตามหลักประกันความชำรุดบกพร่องแล้ว

12. งบประมาณ เป็นประมาณการค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของโครงการ

13. ตัวชี้วัด ให้ระบุตัวชี้วัดของโครงการเป็นร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย หรืออัตราส่วน ที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง

14. ผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นการระบุถึงผลที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการ ระบุทั้งเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติและวัดเป็นตัวเลขได้

15. ข้อมูลพื้นฐาน ให้ระบุข้อมูลพื้นฐานเดิม ก่อนมีการดำเนินการตามโครงการนี้ซึ่งเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล..... ได้จัดเก็บข้อมูลไว้แล้ว

16. พื้นที่ดำเนินการ

16.1 พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบ ของ อบต...../เทศบาล.....สามารถดำเนินการได้

16.2 พื้นที่ดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบของบุคคลชื่อ.....โดยบุคคลดังกล่าวได้อุทิศที่ดินให้ดำเนินการแล้ว และได้แนบเอกสารการอุทิศที่ดินมาพร้อมนี้ / หรือหน่วยงานชื่อ.....ได้อนุญาตให้ใช้พื้นที่ดำเนินการได้ และได้แนบเอกสารใบอนุญาตให้ใช้พื้นที่มาด้วยแล้ว

17. กรรมสิทธิ์ในที่ดินก่อสร้าง

- ที่ดินสาธารณะ ที่อยู่ในความดูแลของ อบต./เทศบาล
- ที่ดินราชพัสดุแบบหนังสือขออนุญาตให้ดำเนินการ
- ที่ดินชลประทานแบบหนังสือขออนุญาตให้ดำเนินการ
- ที่ดิน สปก. แบบหนังสือขออนุญาตให้ดำเนินการ , ที่ดินเอกชน แบบหนังสืออุทิศที่ดิน
- อื่น ๆ ระบุ (ที่ดินอยู่ในความดูแลของแขวงทางหลวงแผ่นดิน เป็นต้น)

18. ได้ขอรับงบประมาณจากหน่วยงานใด

- ไม่มี
- มี ระบุ.....

19. ผู้ซื้อสถานที่ก่อสร้าง ได้มอบหมายให้ นาย/นาง/นางสาว.....
ตำแหน่ง.....หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ..... เป็นผู้ซื้อสถานที่เพื่อดำเนินการสำรวจและก่อสร้าง
(หากในวันที่ต้องซื้อสถานที่ฯ ผู้ซื้อสถานที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ จะต้องมอบอำนาจให้บุคคลอื่นทำแทน
เป็นลายลักษณ์อักษรด้วย)

20. การติดตามและประเมินผล ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการควบคุมติดตามและประเมินผลโครงการ
(ทำแบบติดตามเชิงคุณภาพและติดตามเชิงปริมาณ) ทั้งนี้เป็นไปตามที่ระเบียบและวิธีการที่กำหนด

ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ
(.....)
ตำแหน่ง ปลัด อบต./เทศบาล

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ
(.....)
ตำแหน่ง นายก อบต./ นายกเทศมนตรี

4. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

5. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม										
รวม ทั้งสิ้น	xxxxxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

ลงชื่อ
(นาย/นาง/นางสาว.....)
กรรมการและเลขานุการ
ประธานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ.....

ลงชื่อ
(นาย/นาง/นางสาว)
ประธานกรรมการ
ประธานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ.....

หมายเหตุ: แบบ ปพอ.01 ให้นำไปใช้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568 -2570 ได้

4. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

5. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด.....(ชื่อประเด็นการพัฒนา).....

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1										
2										
3										
รวม	xxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-
รวมทั้งสิ้น	xxxxxxx	-	-	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	-	-

ลงชื่อ
(นาย/นาง/นางสาว.....)
กรรมการและเลขานุการ
ประธานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด.....

ลงชื่อ
(นาย/นาง/นางสาว)
ประธานกรรมการ
ประธานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด.....

หมายเหตุ: แบบ ปพอ.01 ให้นำไปใช้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) เฉพาะปี พ.ศ. 2568 -2570 ได้

แบบฟอร์มตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารประกอบการเสนอโครงการ

โครงการ.....

1. หนังสือนำส่งจากประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
2. แบบเสนอโครงการ (ตามแบบที่กำหนด)
3. บัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามบัญชีประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ (แบบ ปพอ.01)
4. พิกัดทางภูมิศาสตร์ และแผนผังที่ตั้งโครงการ ในจุดที่จะเริ่มดำเนินการที่มีความชัดเจน
5. รายละเอียดประมาณราคา (ปร.4 , ปร.5)
6. ภาพถ่าย (สี) แสดงที่ตั้งโครงการ
7. เอกสารแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 7.1 สำเนาหน้าปกแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 7.2 สำเนาประกาศการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น
- 7.3 สำเนาหน้าแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 7.4 อื่น ๆ
8. เอกสารการประชุมประชาคมท้องถิ่น
- 8.1 สำเนารายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้าน พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ
- 8.2 สำเนารายงานการประชุมประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล พร้อมสำเนาลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมฯ
- 8.3 ภาพถ่ายการประชุมฯ (สี)
- 8.4 อื่น ๆ
9. เอกสารเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- 9.1 สำเนาหน้าคำแถลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- 9.2 สำเนาหน้าปกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- 9.3 สำเนาประกาศใช้เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- 9.4 อื่น ๆ
10. สำเนาบันทนาการส่งมอบภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (กรณีที่เป็นการถ่ายโอน) หรือแบบระวางที่ดิน/แผนที่ภาษี หรือหนังสือรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ (กรณีเป็นที่สาธารณะ) (ถ้ามี)
11. กรณีที่มีโครงการที่จะดำเนินการในพื้นที่ของประชาชน/เอกชน/หน่วยงานอื่น ๆ ให้มีหนังสืออนุญาต/ยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่ เช่น กรมชลประทาน กรมธนารักษ์ กรมป่าไม้ กรมเจ้าท่า
12. หนังสือยินยอมให้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่โดยผ่านความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นนั้นและเอกสารการขออนุญาตพื้นที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

หมายเหตุ * เอกสารที่เป็นสำเนา ต้องรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ*****

ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบพทน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	หมวดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบสนองต่อโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการ พัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาคุณภาพ ชีวิต	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็ง และยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถด้าน การเกษตร	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ มีรายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุ ความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรม ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคน มีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับ ทุกคนในทุกวัย เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาค ระหว่างเพศและให้อำนาจ ของผู้หญิงและเด็กหญิง ทุกคน เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมี ผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมที่ เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้าม รุ่นลดลง และความ คุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคม

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทาง การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					<p>เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาค ภายในและระหว่าง ประเทศ</p> <p>เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์มี ความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน เพื่อต่อสู้กับการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น</p> <p>เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ชอบและครอบคลุมใน ทุกระดับ</p>	<p>หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ประชาชน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน</p>

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้า ชายแดน และผลิตภัณฑ์ ใหม่	ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิง บูรณาการ	เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโต ทางเศรษฐกิจ ที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน เต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิตที่ยั่งยืน	หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของ การท่องเที่ยวที่เน้น คุณภาพและความ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

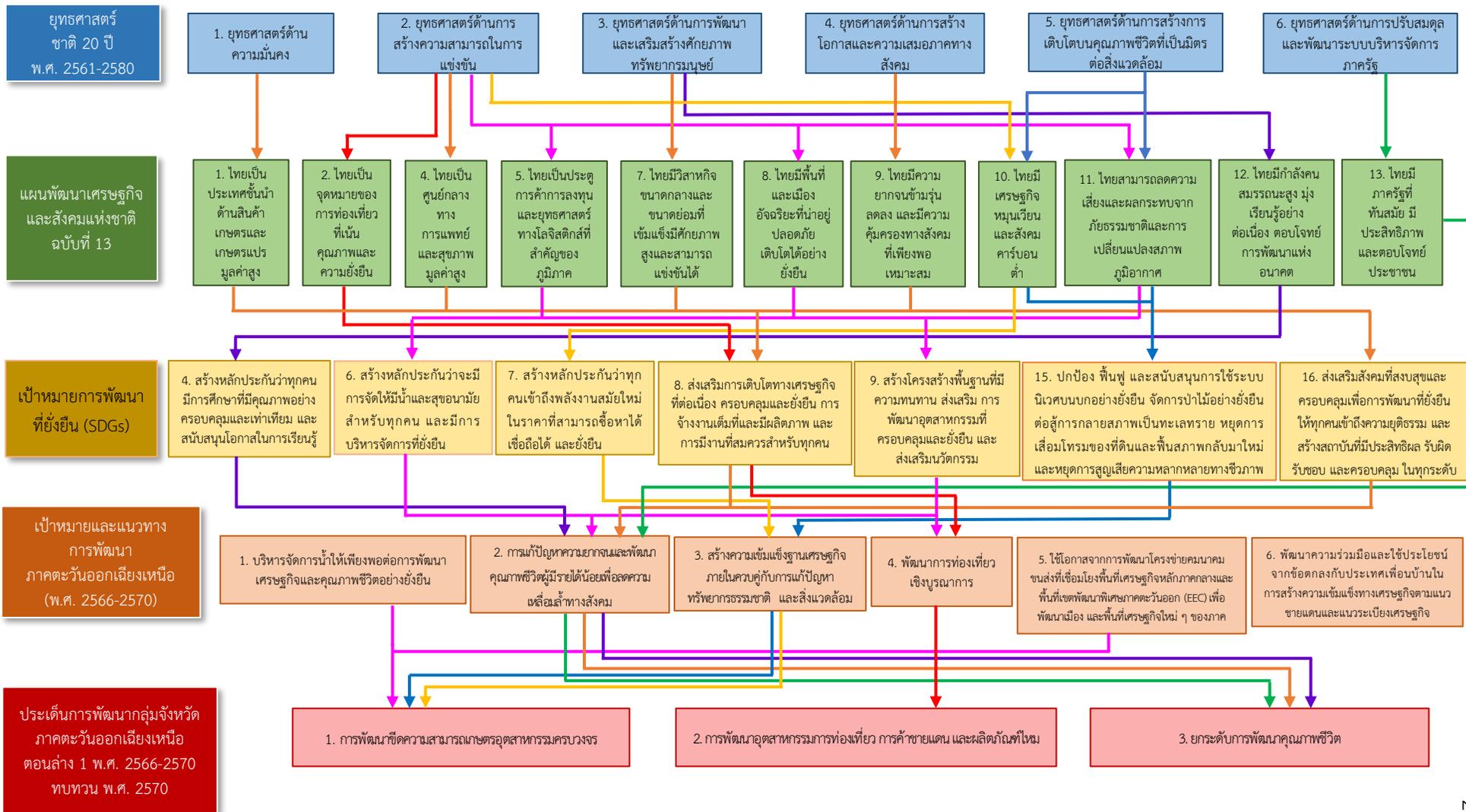
ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และยั่งยืน	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วม	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถ เกษตรกรอุตสาหกรรม ครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้ เพียงพอต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและคุณภาพ ชีวิตอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็ง ฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่า จะมีการจัดให้มีน้ำ และสุขอนามัย สำหรับทุกคน และมี การบริหารจัดการ ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิต ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ป่าไม้และ สนับสนุนการใช้ ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน จัดการป่า ไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้ การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความ เสี่ยงและผลกระทบ จากภัยธรรมชาติ และ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นที่สภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ		
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 6</u> การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค	<u>เป้าหมายที่ 9</u> สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	<u>หมวดหมู่ที่ 5</u> ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค <u>หมวดหมู่ที่ 8</u> "ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน"	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐให้มี ประสิทธิภาพ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคง	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มี รายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุม ในทุกระดับ เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็ง ให้แก่งlobal ดำเนินงานและฟื้นฟู สภาพหุ้นส่วน ความร่วมมือระดับโลก สำหรับการพัฒนา ที่ยั่งยืน	หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และ ตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้าน การปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการ บริหารจัดการ ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2566-2570) ทบทวน พ.ศ.2570	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมอนุรักษ์ และใช้พลังงานอย่าง มีคุณค่า	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 5</u> การส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้พลังงานอย่างมี คุณค่า	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมี ส่วนร่วม	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การพัฒนาขีด ความสามารถเกษตร อุตสาหกรรมครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็ง ฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่ กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	<u>เป้าหมายที่ 7</u> สร้างหลักประกันว่า ทุกคน เข้าถึงพลังงาน สมัยใหม่ ในราคา ที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน	<u>หมวดหมู่ที่ 10</u> ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

แผนผังความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2566-2570

ประเด็นการพัฒนา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1
พ.ศ. 2566-2570

ประเด็นการพัฒนา
จังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ของ อปท. ในระดับจังหวัด
ชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)
ทบทวนเฉพาะปี
พ.ศ. 2568-2570

ยุทธศาสตร์ขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ.2566-2570

